

TANÍTVÁNYOK MENTORÁLÁSA

A tanulmányt készítette: Bor Ferenc – 2020–2021.

TARTALOMJEGYZÉK

1. A mentorálás fogalma
2. Bibliai példák
3. A képzés folyamata
4. Jézus képzési módja
5. A mentorálás alapelvei
6. Fiak vagy elárvultak
7. Gyakorlati kérdések

Az Úrtól kaptam egy témát, hogy tanulmányozzam és dolgozzam ki azt. Ez pedig az volt, hogy vizsgáljam meg, hogyan működött a mentorálás, az utánpótlás kiképzése a szolgálatra a bibliai időkben. Mivel nyitott volt a szívem erre a témára, a Szent Szellem folyamatosan hozta elém a részleteket. Így ennek az üzenetnek a forrása különböző tanításokból, magam és szolgálótársaim gyakorlati tapasztalataiból, valamint Isten Szellemétől vett kijelentésekre épül. Hiszem, hogy az Úr Jézus ezt azzal a céllal hozta elő, hogy az elkészült tanulmány nagy áldás lehessen sokak számára, mivel a tanítványképzés területén kevés tanítással találkoztam, továbbá a kiöregedő szolgálók helyébe beléphessen egy fiatalabb generáció. A teljesség igénye nélkül állítottam össze ezt az anyagot. Kérlek, lásd meg, hogy nem a saját elgondolásomból származik az, ami itt le van írva!

Ha visszatekintek a két évtizedes szolgálatomra, akkor azt látom, hogy az Úr kegyelméből több tanítvány is kinövekedett a köpönyegem alatt. Pedig kezdetben még nem is voltam a mentorálás ismeretének birtokában. Miután kidolgoztam ezt a témát, látok olyan helyzeteket, amelyeket korábban igei ismeret nélkül, a Szent Szellem vezetése alapján végeztem. De kaptam világosságot olyan helyzetekre, amelyeket ma már másképpen tennék. Utólag arra is felfigyeltem, hogy annak idején a munkahelyemen, a MÁV-nál, hozzám osztották be a tanulókat, ami egyáltalán nem véletlenül történhetett. 1998 óta állok az Úr Jézus szolgálatában. Úgy másfél évtized után az egyik tanítványommal kapcsolatban majdnem hallható hangon hallottam szót: kiképző kenet! A szellememben határozottan tudtam, hogy ez kire és mire vonatkozik. Innentől kezdve tudatosabban működtem ezen a területen, igyekezve követni a Szent Szellem vezetését. A 2019-ben a Parádsasváron tartott KSZE vezetőképzőn én is elmondtam az életutamat, amelybe beleszőttem a megtapasztalásomat: egy ideig viszek egy gyülekezetet, majd átadom azt az ott kinövekedő pásztornak. És ez több esetben is megtörtént. Erre a folyamatra egyik jelenlevő előljárónk adott egyértelmű választ: hát, te tanító kenetben szolgálj! ☺ Bizonyos vagyok benne, hogy rajtam kívül több szolgálótársam is jár hasonló cipőben.

A tanítványképzés kulcsigéje így hangzik: „*Ezért menjetek el a nemzetekhez, és tegyetek tanítványommá minden embert az egész világon!*” (Mát. 28,19. EFO) A korai időkben, amikor valaki újjászületett, akkor nem új hívőnek, vagy nem messiási zsidónak hívták, hanem tanítványoknak nevezték őket. Attól a pillanattól kezdve, hogy újjászülettek, az Úr Jézus Krisztus tanítványaivá lettek. Ennek az elnevezésnek az oka, hogy valóban tanítványság alá kerültek. Az általános értelemben vett tanítvánnyá váláson túl létezik az utód szolgálatra való felkészítése, amelyet a mentorálás vagy a szellemi szülő szolgálatával azonosíthatunk.

1. FOGALOM MEGHATÁROZÁSOK

Mentor – Nem egy új fogalomról van szó. Eredetileg görög szó, használatának ugyanis évezredek hagyománya van. Odüsszeusz barátját és tanácsadóját hívták Mentórnak. De a Bibliában is találkozhatunk több helyen mentori szereppel és tevékenységgel, néhány példát em-

lítve: Mózes és Józsué utódnevelő (i.e. 15. sz.), Illés és Elizeus bizalom és tiszteletadó (i.e. 9. sz.), Pál és Timótheus életre szóló (i.sz. 1. sz.) kapcsolataiban. A Biblia után a világ különböző szakterületein is megjelent ez a fogalom, amikor is a fiatal segítése, képzése volt a cél. A későbbi mentorok aztán követték Mentör példáját, és idősebbként, tapasztaltabbként, nagyobb tudásúként segítettek kevésbé tapasztalt ifjabbakat abban, amiben ők már jók voltak, a tanítványok pedig fel akartak növekedni az ő szintjükhöz.

Az Idegen szavak szótárában a mentor a következőket jelenti: pártfogó, tanácsadó, nevelő. Egy más forrás bővebben fogalmaz: *A mentor az a nagy tapasztalattal és szakmai elismertséggel rendelkező személy, aki a mentorált fejlődésének elősegítését szem előtt tartva nyújt segítséget, iránymutatást, erős kötődéssel jellemezhető bizalmi kapcsolat keretében.* Ebben a meghatározásban kiemelném az „erős kötődés” és „bizalmas kapcsolat” kifejezést azért, hogy rámutassak, ez nem testi, hanem szellemi szinten értendő. Ezekből a meghatározásokból tisztán látszik, hogy egyirányú folyamatról van szó, az információ egyértelműen a mentortól áramlik a tanítvány felé. Tehát nem a tanítvány neveli a mentort, hanem a mentor képezi ki a tanítványát. (Ez nem zárja ki azt, hogy ritkán egy-egy kijelentés vagy isteni üzenet nem érkezhessen a tanítványon keresztül a mentorhoz.) A Biblia egyértelműen utal arra, hogy mindenki maradjon meg az elhívásában! (1Kor. 7,20. Ef. 4,1.) A mentor képezze a tanítványát, a tanítványnak pedig legyen befogadó a szíve erre. A mentorálás során mindkét félnek ezt a szempontot kell folyamatosan szem előtt tartania.

A barát nem azonos a mentorral. Dávid és Jonatán között egy igazán szívbéli, szoros barátság volt, de ez csak egy egyszerű szellemi kapcsolat volt. (1Sám. 18,1–3.) A mentor és a tanítvány között egy Isten által rendelt, sokkal szorosabb munkakapcsolat jön létre! A barátod elfogad olyanak, amilyen vagy, a mentor azonban tanít, kiigazít és felemel egy következő szintre. Mindannyiunk életébe az Úr rendel kiképzőket, akik belénk plántálnak bizonyos dolgokat. Ha te is sikeres szeretnél lenni, akkor olyanokkal kell közösségekben lenned, és tanulni tőlük, akik már sikerre jutottak. Ha valaki pilóta szeretne lenni, akkor egy kamionsofőr mellett nem fogja megkapni a megfelelő kiképzést. Az életünkben tehát ugyanígy vannak mentoraink, akiket Isten helyezett el mellénk. Ők egy magasabb szintre képeznek ki. Egyik korábbi előljárónkat kezdetben egy tanító kenetben levő szolgáló mentorálta, majd a gyógyító kenet működésének megismeréséhez egy evangélista kenetben működő szolgáló mentorra volt szüksége.

Isten felépítménye az Egyházban ahhoz hasonló, mint ami a katonaságnál az alárendeltség. Nekünk, hívőknek ugyanígy vannak az életünkben előljáróink, szellemi tekintélyeink az Úrban, akik nevelnek minket. Mindenki fölött van egy „szellemi felettes”. Át kell látni és meg kell tanulni ezt a hierarchiát, hatalmi rendszert, hogy a kellő tiszteletet megadhassuk a fölöttünk levő egyházi tekintélynek. Ez fegyelmezettséget, alázatot és tiszteletet kíván. Meg kell látnunk és értenünk azt, hogy ki az, aki által Isten nevel minket. Ki a mentorunk? Ki az, akire figyelmeznünk kell? Azokat a felkenteket, akik a te életedbe jó dolgokat ültettek el, neveltek és irányítottak a helyes útra, az életed végéig becsülnöd és tisztelned kell, valamint szeretettel kell rájuk visszaemlékezned. Továbbá idős korukban a segítségükre lenni, hogy pl. akadémizálásuk esetén el tudjanak jutni a szolgálati helyükre vagy gyülekezeti alkalomra. Pált idős korában elhagyták a tanítványai. Ekkor szerepcsere történt, mert Pálnak, a korábbi mentornak egy volt tanítványa, Timóteus lett a támasza. (2Tim 4,9–11.)

A mentorálás a tanítványképzésnek egy magasabb szintje. Sokkal több, mint az Igére való tanítás, mert ezen túlmenően vezetői ismereteket is át kell adni a tanítványnak! A mentorálás ugyanolyan szolgálatnak felel meg, mint a pulpitus mögötti szolgálat, ezért ugyanolyan tiszte-

letet is érdemel. A mentor egy Isten által elrendelt hivatal, akik iránt Isten megkívánja a tisztelet megadását éppúgy, mint valamennyi szellemi tekintély, felkent szolgáló iránt. Aki közönséges emberként tekint az egyházi tekintélyekre, előjárókra, az könnyen úgy járhat, olyan helyzetbe kerülhet, mint Júdás. Ő is azért fordult a Mestere ellen, mert közönséges emberként tekintett Jézusra, és ezáltal hálátlanná, majd hűtlenné vált vele szemben, végül ellene fordult, ami az áruló Júdás életébe került. Ennek kivédésére itt áll egy megvallás: *Az én mentorom nem csupán egy ember, hanem Isten gyermeke, felkent szolgálója, akit tisztelek! A mennyei Atyát bántanám azzal, ha szembefordulnék az előjárómmal, a mentorommal.*

Tanítvány – Tanítvány az, aki személyes, szoros kapcsolatban áll a mesterével, a mentorával. A tanítvány követi a mestert, ugyanakkor szellemi értelemben be kell bújni a tanítójának a kenetet hordozó köpönyege alá, és ott alávetettségben kell lennie. A tanítványnak úgy kell ragaszkodnia a mentorához, mint Elizeus Illéshez vagy Ruth az anyósához. (2Kir. 2,6. Ruth 1,16.) Tanítványnak lenni többet jelent, mint diáknak lenni, valakitől tanulni. Tanítványnak lenni azt jelenti, hogy a szellemi tekintélynek alárendeli magát és önkéntesen szolgál, figyel és folyamatosan tanul. A tanítványképzés parancsának teljesítése azáltal vált lehetővé, hogy ugyanaz az Isten, aki parancsot ad rá, biztosítja a feltételeket is. A tanítványképzésnek igazi jelentése: követni kell a Mestert, a lábnymába lépni és utánozni Őt. A tanítványképzés folyamatában a tanító és a tanítvány összeolvad egy szellemi egységbe. A tanítvány elfogadja mestere tekintélyét, tiszteli őt, azonosul vele, közösségben van vele és folyamatosan kommunikál vele. Ne legyen pusztaság a mentoroddal való kapcsolatod! Kommunikáció nélkül ugyanis elhalnak a kapcsolatok! Csak az Ige által meghatározott feltételeknek megfelelő tanítványokat lehet tanítványképzésben részesíteni, és megtanítani mindenre. Ma sok olyan hívó van a gyülekezetekben, akik nem felelnek meg a tanítványság feltételeinek, és azon túlmenően sokszor engedetlenek és taníthatatlanok. Így sokszor olyan emberekre vesztegetjük az időt, akik nem alkalmasak arra, hogy tanítványok legyenek.

Fontos, hogy a szolgálatba lépő tanítványnak legyen legalább két oszlopa, akire minden időben támaszkodhat! Ha Mózeset vesszük előképként, akkor mellette ott látjuk Áront és Húrt, akik erősítették őt. (2Móz 17,12.) A kezdő pásztor egyik oszlopa mindenképpen a mentora, a másik nélkülözhetetlen támasza pedig a segítő imatársa. De csak attól célszerű tanácsot elfogadnia, aki már most azon a szinten van, ahová ő tart! Vagyis a mentorára sokkal jobban kell hallgatnia, mert felette ott van egy palást, ami isteni bölcsességgel és a tanácsadás szellemével teljes. Viszont ha a kezdő pásztor imaoszlopa nem egy felkent szolgáló, akkor neki nincs olyan szellemi látása sem a mentorral való kapcsolatára, sem a gyülekezet pásztorlására, mint a felkent és tapasztaltabb mentorának. Aki nem ismeri a mentorálás alapelveit, az könnyen adhat olyan helytelen tanácsot egy elhívottnak, ami ellentétes az Igével, s ezáltal szétválaszthatja a tanítványt a tanítójától! Az ilyen esetre mondta azt Jézus, hogy vajon „vezethet-e vak...?” (Luk. 6,39. EFO) Tehát sokkal jobban meg kell vizsgálni azt az Ige tükrében, ami nem egy felkent, segítő szolgálatban álló testvértől származik. Óvatosnak és körültekintőnek kell lenni ezen a téren! Tehát életbevágóan fontos különbséget tenni felkent oszlop és nem felkent oszlop tanácsa, véleménye között! Semmiképpen nem engedhető meg az, hogy egy-egy gyülekezeti tag irányítsa és leuralja a pászort. Ügyelni kell az isteni rend megőrzésére, a zűrzavar elkerülésére! (1Kor. 14,33.) A szolgálat vezetőjét a Szent Szellemnek kell vezérelnie teljes mértékben! Áldott vagy, ha olyan felkent szellemi ember (mentor) van melletted, aki kiigazít, ha tévedsz, és előrelendít, amikor fel akarod adni!

Voltak olyanok is, akik nem Isten tervei és kapcsai szerint választottak maguknak mentort, ezért eltévelyedtek az úton. A gyümölcsök megmutatják, hogy valóságosak-e a szolgálata-

taik. Nincs jogunk arra, hogy más szolgálókat megítéljünk, de arra felhívja az Ige a figyelmünket, hogy nézzük meg, milyen gyümölcsöt terem a szolgálatuk.

2. BIBLIAI PÉLDÁK

Ha alaposan tanulmányozzuk a múltban a tanítványképzést, azt tapasztalhatjuk, hogy az nagyon változatos. A mentorálásnak sokféle formája létezik, ami lehet időleges, hosszú távú vagy akár élethosszig tartó is. A mentorálás egy bizalmi kapcsolat két fél között, amely egy vagy akár több célt igyekszik megvalósítani. Tartalmilag is változatos a mentori feladat: hasznos tapasztalatok átadása, képességfejlesztés, tanácsadás különböző területeken, igei növekedés elősegítése, stb. Isten Szelleme mindenkit másképpen vezetett ebben. A Biblia tele van olyan példákkal, amikor valaki a szellemi atyja volt az ifjabbaknak és kiképezte az Úr tanítványait. A tanítványképzésre, az utánpótlás kinevelésére nemcsak a múltban volt szükség, hanem a napjainkban is égető kérdés! Bátran a nyomdokaiba léphetünk azoknak, akik előttünk jártak és példát mutattak a tanítványképzésben.

a.) Mózes és Józsué

Mózes idős korában arra kérte Istent, hogy jelölje ki az utódját. Azt a választ kapta, hogy vegye maga mellé Józsuét, tegye rá a kezét, és ruházza fel őt a rajta levő tekintéllyel, hogy a nép elfogadja őt. (4Móz. 27,15–20) Józsué volt Mózes első számú segítségére éveken keresztül, aki kétséget kizáróan Mózes mellett kapta meg a kiképzést. Mózes halála után, Istennek engedelmességgel átvette tőle a szolgálatot és elődje rendelkezése alapján folytatta azt. (Józs. 1,1–9) Azzal, hogy Józsué Mózes nyomdokaiba lépett, nemcsak továbbvitte ugyanazt a munkát, hanem befejezte, beteljesítette Mózes Istentől kapott elhívását. (A mai időkben is láttunk hasonló esetet, amikor Reinhard Bonnke szolgálatát jó egy évtizednyi együttműködés után Daniel Kolenda vitte tovább. Bonnke az élete végéig a tanítványa mellett állt.)

b.) Éli és Sámuel

Sámuel Éli főpapsága idején született egy meddőnek vélt házasságból. Édesanyja ezért felajánlotta Sámuel Istennek, és már igen kicsiny korában Élihez vitte őt, hogy mellette megtanulja a templomi szolgálatot. (1Sám. 1,20–24) Sámuel Éli iránti engedelmisségben élte napjait. (1Sám. 3,8) Isten a tisztelettudó gyermeket felnövekedve hármassal hívta el: papi, prófétai és bírói szolgálatra. (1Sám. 3,19–20) Kitartó és Istenhez hű szolgálatával a nép szellemi vezetője lett. Elsőként ő hozott létre prófétaiskolákat, ahol fiatal tanítványokat képzett ki a szolgálatra. (Egy ritka igei példa található az 1Sámuel 3,11–18 versekben arra, amikor a tanítványon keresztül szólt Isten a mentorhoz.)

c.) Illés és Elizeus

Isten Illés próféta utódjául választotta Elizeust. Felkenetésével Illést bízta meg. (1Kir. 19,16) Amikor Illés rávetette a palástját Elizeusra, ő azonnal abbahagyta a világi munkáját, a földművelést, elbúcsúzott családjától és habozás nélkül követte a mentorát. Az elhívását követően 10-20 évig együtt munkálkodott Illéssel. Újjászervezték a Sámuel által alapított prófétaiskolákat. A tanítvány és tanítója között igen bensőséges kapcsolat alakult ki. Elizeus semmiképpen sem akart elszakadni a mentorától, állhatatosan követte mindenhová. (2Kir. 2,2. 4. 6.) Elizeus többször is próbára tette tanítványa hűségét, de ő mindvégig következetesen kitartott a mentora mellett. Elizeus a kérésének megfelelően

Illés elragadtatásakor megkapta mentora szolgálati köpönyegét, és kétszeres mértékű kenettel folytatta mestere szolgálatát, továbbá beteljesítette Illés Istentől kapott megbízatását is. (2Kir. 2,9) Elizeus azért kérte az Illésen nyugvó kenet kettős mértékét, mert úgy vélte, hogy mentora nélkül csak Isten megduplázott erejével lesz képes ellátni a szolgálatát.

d.) Jézus és a tizenkettő

Jézus egyszerű, átlagos embereket választott ki tanítványainak, majd azt a feladatot adta nekik, hogy legyenek Vele. Amikor Jézus elhívta az első tanítványait, ők azonnal elhagyták mindenüket, felhagytak a világi munkájukkal és követték a Mestert, hogy kizárólagosan az Ő tanítványai lehessenek. (Mát. 4,18–22) Jézus tanítványainak az által kellett tanulniuk, hogy megosztották egymással az életüket, együtt nevettek, dolgoztak és gyakorolták a szeretetet. Jézus barátaivá váltak és a barátság ereje révén Jézus mindent átadott nekik, ami a szolgálat-hoz és a világ meghódításához kellett! Ők teljesen átadták az életüket Jézus Krisztusnak, és követték mindenhová azért, hogy Hozzá hasonlóvá váljanak. Ezért égett a szívük. A mentor és a tanítvány baráttá válása tehát szükségszerű, hiszen a mentor szó meghatározásában ott szerepel két fontos jellemző, az erős kötődés és a bizalmi kapcsolat, amely egy nagyon szoros barátságra utal. Jézus is a földi szolgálatának teljes ideje alatt mentorálta a tanítványait. Az Ő szolgálatától kezdve a nők is megjelentek a tanítványok sorai között.

e.) Barnabás és Pál

Barnabás nem tartozik a Jézus által kiválasztott 12 apostol közé, de felkenetése és tevékenysége alapján őt is apostolnak tekintjük. Pált megelőzően, majd vele együttműködve Barnabás a legjelentősebb keresztény hitterjesztők egyike volt. Barnabás mentorálása nélkül Pál talán el sem indulhatott volna a missziós pályáján. Az ő személye, életútja nem választható el Pálétól. Barnabás neve Pállal összefüggésben tizennégyszer található meg az Apostolok cselekedeteiben. Barnabással indult el a Jeruzsálemen kívüli misszió. Ő volt az, aki megismertette Pál apostolt Péterrel, továbbá ő vette maga mellé Pált az Antiókhiába végzett szolgálatához. Miután Pál elkezdte szolgálatát, nézeteltérés alakult ki Barnabás és öközött, így útjaik sajnálatos módon különváltak. Ez a viszály semmiképpen sem követésre méltó példa mentor és tanítvány között, mert a szakadás mindig sebekkel és fájdalommal jár együtt. Soha nem szabadna a szakadásig eljutni egy Istentől rendelt kapcsolatnak. Minden óvintézkedést meg kell tenni az isteni kapcsok megőrzésére!

f.) Pál és Timóteus

Pál apostol elkötelezett tanítványképző volt, mert tudta, hogy így hatással lehet a következő nemzedékekre. Pál az ifjú tanítványát „szeretett fiának” nevezte, ami egy bensőséges, közeli kapcsolatra utal. (2Tim. 1,2) Pál azt mondta Timóteusnak: *Mindazt, amit sok tanúval együtt te is hallottál tőlem, bíz rá megbízható és hűséges emberekre, akik majd képesek lesznek ezeket a tanításokat továbbadni.* (2Tim. 2,2. EFO) A „bízta” görög szót a pénzüvilágban „befektetésnek” fordítanak. Amikor Pál azt mondta a tanítványának, hogy „bízta” a tanítást arra alkalmas emberekre, akkor valójában ezzel azt mondta, hogy legyen ő is mentor. A befektetés a tanítványképzés lényege! Ha egy mentor a tanítványává fogad, ezzel azt ajánlja fel neked, hogy beléd fekteti a bizalmát, az idejét, a tapasztalatait, valójában az egész életét. Pál azt követően is folytatta Timóteus mentorálását, miután ő önálló szolgálatot kezdett. Pál, mint mentor, nagyon határozottan parancsolt a tanítványának. *Timóteus fiam, a lelkedre kötöm, hogy azok szerint járd el, amelyeket neked parancsolok.* (1Tim. 1,18. EFO) *Megparancsolom neked, Timóteus, hogy kövesd ezeket az utasításaimat, és senkivel se kivételezz!* (1Tim. 5,21. EFO) Ebből arra következtethetünk, hogy a tanítványa e kemény szavak ellenére sem volt sértődékeny, hanem engedelmesen követte mestere utasítá-

sait, mert nincs feljegyzés arról, hogy Timóteus ellenkezett volna a mentorával. Ennek ma is példaértékűnek kellene lennie Krisztus Teste számára!

Összefoglalva a főbb jellemzőket, a közös tulajdonságokat: mindegyik esetben látható a mentor és a tanítvány közötti egység, a tanító hűséges követése, az engedelmség és a vég-sőkig szóló egymáshoz ragaszkodás. Figyelemre méltó az a tény is, hogy Mózes, Illés, Jézus és Pál az életének végéig mentorálta a tanítványokat, nemcsak a szolgálatba állásukig állt mellettük! Példaértékű, ahogy Pál az élete végéig támogatta Timótheus szolgálatát, aki készségesen elfogadta tőle a segítséget, terelgetést, intést, feddést. Hogyan és mint végezze a szolgálatát az igei szolgálat és a szervezés területén. Barnabás – Pál – Timóteus vonalon pedig egyértelműen megfigyelhető a stafétabot átadása. Daniel Kolenda úgyszintén Timótheus nyomdokait követi, ő hosszú idő alatt Reinhard Bonnke mellett növekedett fel. Egyik tanítvány sem vonta ki magát a mentorral való közösségből, amivel Isten megáldotta őket. Engedelmesek voltak, nem ellenkeztek, nem lázadtak a mentoruktól kapott utasítások ellen. (1Tim. 6,14) Végig a mentoruk köpönyege, kenete alatt maradtak, szorosán ápolva az Istentől rendelt közösséget. Ez az alávetettség hozta meg számukra azt, hogy egy felsőbb szellemi szintre léphettek, Isten kegyelméből.

3. A KÉPZÉS FOLYAMATA

A mai gyülekezeteink egy részének életét sajnos inkább a programok, események és összejövetelek határozzák meg, mintsem a mély, jelentős szellemi kapcsolatok, amelyekben a szentek felnővekedhetnének Jézus Krisztusban. Sokan állnak szolgálatban, de hol vannak a tanítványokat képző szellemi szülők, vagyis a mentorok? Világszerte egyre nagyobb az igény arra, hogy a szellemi szülők elfoglalják a helyüket, mert Isten felnövekvő fiai is csak így foglalhatják el a hivatalukat.

Az elhívottaknak látniuk kellene, hogy különbség van az Ige tanítására való alkalmasság és a gyülekezet vezetésére való képesség között. De akiket az Úr elhív és felken, azoknak a köpönyegébe elhelyezi mindazokat az eszközöket, ami a szolgálat beteljesítéséhez szükséges. Ahhoz, hogy ezek az ajándékok működjenek, fel kell gerjeszteni azokat! (2Tim.1,6) A mentorálás célja az átplántálás, de az teljesen más dolog, hogy ez mennyire sikerül. Ugyanis a tanítvány szívének állapotától nagymértékben függ a képességek, a kenet és a tapasztalat átplántálása, hogy az milyen mértékben befogadó vagy netán elzárkózó, visszautasító.

A Biblia a „szellemi szülőségben” gondolkodik. Isten ezzel összefüggő kifejezéseket használ a tanítók, valamint az Úrban *felnövekedők* (Ef. 2,20–21.) illetve az *érettek* (Ef. 4,13) közötti táplálást nyújtó kapcsolatok leírására. Jézus körül is többféle típusú szellemi közösség, baráti kör alakult ki: a legtagabb kör a sokaság (Luk. 6,11); ezt követte a 70 tanítvány (Luk. 10,1); majd 12 apostolt választott maga mellé (Márk 3,14); de volt egy 3 főből álló szűkebb kör, amelybe Péter, Jakab és János tartozott (Mát. 17,1); végül akadt egyetlen kebelbarát, János (Ján. 13,23). Ahogy szűkült a kör, úgy alakultak ki a legszorosabb kapcsolatok, úgy váltak egyre magasabb szintűvé a szellemi kötelékek a Mester és tanítványai között.

Egy kis történelmi visszatekintés: George Whitefield és John Wesley jó barátok voltak és együtt kezdték szellemi pályájukat az Oxfordi Egyetemen. Whitefield végül az „Első nagy ébredés” néven ismert hatalmas ébredés vezetője lett az Egyesült Államokban. Számos erőtel-

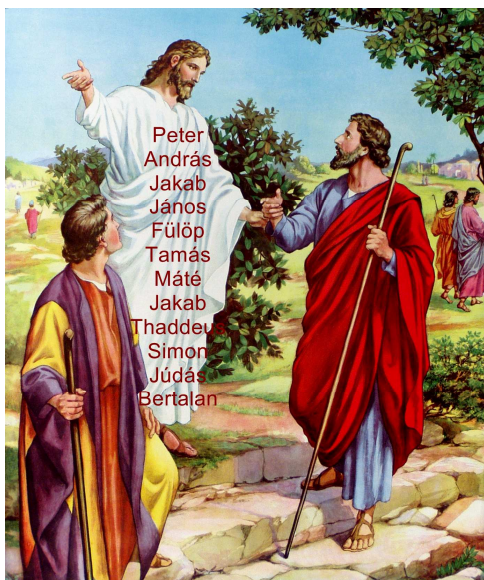
jes *evangelizáció*n prédikált Angliában, míg Wesley megelégedett egy *ébredési mozgalom* kiépítésével, ami azon alapult, hogy időt töltött kis csoportokkal, és igyekezett felnevelni a tanítványait Krisztus teljességére. Életük vége felé Whitefield, a hatalmas ébredési vezető azt a megjegyzést tette Wesleynek, hogy attól tart, nem a megfelelő alapra épített, Wesley azonban igen. „Az én életem gyümölcsei már fonnyadnak, de a tied most kezdenek nőni!” – mondta. Wesley mozgalma gyorsan terjedt, és nem csak Angliát rázta fel, hanem más országokat is, mert arra épült, hogy szellemi szülőként (mentorként) juttatott érettségre másokat. A szellemi tanítványság tehát kifizetődik! Ebből arra tudunk következtetni, hogy nagyobb a hatékonysága a tanítványképzésnek, mint az evangelizációnak.

Most a sereggyűjtés (az újjászületettek mennyei seregének begyűjtési) ideje van, amihez a kiképzés (a tanítványok kiképzése) is hozzá tartozik. Krisztus Testében ma tömegével vágyakoznak hívők arra, hogy kapcsolatba kerülhessenek egy szellemi szülővel (mentorral), aki szereti őket, időt szán rájuk és gondoskodik arról, hogy Isten gyermekéből minél érettebb felnőttek legyenek, akik helyesen tudnak élni és képesek maradéktalanul szolgálni Jézust. Isten az utolsó időkben előhossa a hívőknek egy olyan csoportját, akik tudják, hogyan kell szoros kapcsolatokon – a mentorálás hivatalán – keresztül tanítványokat képezni.

Mégis mi gátolhatja ezt? Például a tudatlanság, az igei ismeret hiánya, az önzés, a túlzott elfoglaltság, a bizonytalanság és félelem, a szűk látókör, a helytelen tanácsok, a hosszú távú mennyei látás hiánya, és a múltban elszenvedett sérülések. Nem mindenki akarja, hogy jól berendezett életüket megzavarja valami, ezért nem töltik be az Úr elhívását. Adott mennyiségű időnk van Istenre és a szentekre, mert a földön még időkeret között élünk. Elkötelezettséget jelent az az időszak, amikor szolgálunk az Úrnak, akár a pulpitusnál, akár más módon. És ezt nem mindenki hajlandó felvállalni.

Mentornak lenni azonban azt jelenti, hogy mindenünket Isten oltárára kell helyezni, hiszen ezt a szolgálatot nem kapcsolhatjuk ki-be. A szellemi szülő mindig elérhető és rendelkezésre áll, gondoskodik a tanítványáról éppúgy, mint egy csecsemőről a szülei. Soha nem mondja azt a „kisbabájának”, hogy nincs rá ideje. A mentornak egy életre szóló döntést kell hoznia! Félre kell tennie minden kifogást és problémát, ami akadályozná őt a tanítványok képzésében. Ha mentori elhívásod van, akkor találj néhány nyitott szívű férfit és nőt, s szánd oda az életedet nekik! Ebben semmiképpen ne akadályozzon a nemek közötti különbség! Ahogy Jézus is szolgált nők felé, mi sem zárhatjuk ki az ellenkező nemű tanítványokat. Isten tervébe kerülj bele és soha ne hallgass emberi véleményekre! Határozd el, hogy Isten felépítményében neked is lesz mentorod és idővel te is mentorrá válsz. Ehhez mintát Jézus szolgálatából vehetünk.

Jézus tizenkét követője

Jézus előtt a nagy rabbik kiválasztottak 15-18 év közötti zsidó fiúkat a követőikül, akik mindent megtanultak, amit a rabbi tudott és teljesen hasonlónak váltak mestereikhez. Ezek a fiúk mindent hátrahagytak és követték a rabbijukat 15 vagy még több évig, és csak egy cél lebegett a szemük előtt: annyit legyenek együtt a rabbi-val, hogy teljesen olyanná váljanak, mint ő. A tanítványnak tehát teljesen át kell adnia magát a mesterének ahhoz, hogy éppen olyanná válhasson, mint amilyen a mestere.

Jézus szolgálatában is hasonló volt a tanítványok helyzete: el kellett dönteniük, hogy kié az életük; mindent el kellett hagyniuk; rá kellett szánniuk az idejüket

arra, hogy együtt legyenek Jézussal; követniük kellett Jézust mindenhová, hogy mindig tanulhassanak Tőle; teljesen hűségesnek és engedelmesnek kellett lenniük Jézus iránt; oda kellett szánniuk az életüket Jézus munkájára.

A Máté 19-ben, a gazdag ifjú történetében láthatjuk, milyen mély elkötelezettséget jelent Jézus követése. Jézus hívja a fiatalembert, hogy kövesse Őt, de az ifjú még nem kész erre. Úgy tűnik számára, hogy szerinte túl sokba kerül az elkötelezett élet. Aztán Péter így szól: mi elhagytunk mindent és követtünk téged! (Mát. 19,27) Ebben az egyszerű mondatban látjuk a mentor-tanítvány kapcsolatnak és elkötelezettségnek a mélységét.

Jézus így válaszolt Péternek: „*Bizony mondom néktek, senki sincs, aki elhagyta házát [otthonát], vagy fitestvéreit, vagy nőtestvéreit, vagy atyját, vagy anyját, vagy feleségét, vagy gyermekeit [hozzátartozóit], vagy szántóföldjeit [munkáját] énértem és az Evangéliumért, aki százannyit ne kapna most ebben az időben, házakat, fitestvéreket, nőtestvéreket, anyákat, gyermekeket és szántóföldeket...*” (Márk 10,29–30.) A mai időkben is akadnak olyan szolgálók, akik ezt a verset nagyon komolyan veszik és meg is cselekszik. Amennyiben a családjuk nem akarja őket követni idegen országokba, inkább Istennek engednek és elválnak az útjaik, hogy a házastársuk szabad legyen a házasság kötelékétől. (Gal. 1,10) De ez kimondottan csak arra az esetre vonatkozik, amikor valaki ezt az Evangélium hirdetése érdekében teszi. Egy ilyen komoly lépést csak az az elhívott képes megtenni, aki igen mélyen elkötelezte magát az Úr Jézus szolgálatára, továbbá jobban bízik Isten gondoskodó ellátásában, mint a munkája utáni jövedelemben. A kulcs tehát az elköteleződés mértéke.

Amikor három évtized után létszámleépítés miatt megszűnt a vasúti munkaviszonyom, egyáltalán nem estem kétségbe. Inkább felszabadultnak éreztem magam, mert nem akadályozott a munkaidő korlát! Kötetlen munkaviszonyt kaptam az Úrtól, ami elősegítette azt, hogy a lehető legtöbb időt fordíthassak az Ige tanulmányozására, a szolgálatra, és alkalmak látogatására. A hitemet pedig abba vettem, hogy az égi „munkaadóm” minden szükségemet be fogja tölteni. Így is történt, mert valamennyi számlánkat mindig határidőben ki tudtuk fizetni. Biztos vagyok benne, hogy az erős elköteleződésnek és Isten gondoskodásába vetett hitnek köszönhetem azt, hogy aggodalmaskodás nélkül, nyugodt szívvel hátra tudtam hagyni az akkori munkahelyemet.

Jézus azért választott írástudatlan és közönséges embereket tanítványainak, hogy megértsük, mindannyian lehetünk tanítványok, ha hajlandók vagyunk az elköteleződésre és komolyan odaszánjuk magunkat erre a nemes feladatra. (Csel. 4,13) Nem az iskolázottságtól függ az, hogy valaki Jézus szolgálójává váljon, hanem a felkenetés teszi azzá. Ma is időszerű Jézusnak a tanítványaival szemben támasztott, magas árat követelő elvárása: „*A tanítvány elégedett lehet, ha olyan lesz, mint a mestere...*” (Mát. 10,25. EFO)

A tanítvány nem engedheti meg, hogy az idő szűke, vagy bármi más akadályozza őt Jézus követésében és szolgálatában. (A Lukács 9,57–62. versekben az egyik elhívott kifogásként arra hivatkozott, hogy majd csak akkor követi Jézust, ha a szülei elhalnak.) Sem családi, sem munkahelyi kapcsolat nem gátolhatja Jézus hűséges és elkötelezett követését. (Luk. 14,26–27. Mát. 10,37–38.) Ezért adjuk át Jézus Krisztusnak a szeretteinket, a pénzügyeinket és mindenünket, hogy Ő vegye kézbe és irányítsa azokat. (Luk. 14,33) Csak akkor lehetünk a tanítványai, ha odaszánjuk az elménket és szívünket is arra, hogy az teljesen átítatódjon Jézus felkent szavaival! (Ján. 8,31–32.) Le kell tennünk a saját akaratunkat és Isten

tervét kell keresnünk, majd az elhívást (keresztet) felvéve, abba belépnünk, mert az a legideálisabb és legáldottabb hely a számunkra. (Márk 8,34–35.)

4. JÉZUS KÉPZÉSI MÓDJA

A tanítvány meghatározását az „Isten érett fiává válás” bibliai fogalmával határozhatjuk meg. Tanítványnak nevezzük azt is, aki éppen újjászületett. De e tanulmány nézőpontjából most az öt szolgálati elhívás tekintendő tanítványnak. (Ef. 4,11) A tanítvány az Atyaisten olyan szinten érett fia, akire Ő rábízhatja a szellemi örökséget. Jézus Krisztus tanítványa is ilyen, akire Ő rábízhatja az öt szolgálat valamelyikét.

Akiknek az van a szívükben, hogy kövessék Jézust, Ő emberhalásszá fogja formálni őket! (Mát. 4,19) Most a se-reggyűjtés ideje van, amihez a kiképzés is szervesen hozzá tartozik.

Ha magad szeretnéd felépíteni a házat, hogyan tanulhatnál bele a leggyorsabban? Úgy, ha elszegődsz inasnak egy kőműves mellé és mellette megismered a szerszámokat, eszközöket és kitanulod a szakmát. Ha Jézus Krisztus tanítványait akarjuk kinevelni, először is a nagy tanítványképző Mestertől, Jézustól kell tanulnunk. Ő rengeteg idejét fektette a tanítványképzés egyáltalán nem könnyű munkájába. Jézus életét tanulmányozva meglátjuk, hogy Ő nagyon sok „szerszámot” (eszközt) használt a követőinek képzésekor. Ha tanítványokat akarunk képezni, meg kell tanulnunk ugyanazon szerszámok (eszközök) használatát, amelyeket Jézus használt a tanítványai kiképzésekor.

Jézus eszközei

1.) Ima

Az ima volt az első és legnagyobb eszköz, amivel Jézus a körülötte lévő emberek életét formálta. Jézus három módon használta az imát. Először is imádkozott a *tanítványaival kapcsolatban*. Vagyis azért, hogy mely követői tartozzanak a legszorosabb társai körébe, akikkel a legbensőségesebb barátságban lehet, és akiket a legmélyrehatóbban kiképezhet (Luk. 6,12–13). Másodsor, Jézus imádkozott a *tanítványaiért* (Luk. 22,31–32). Hittel teli, hozzá és Isten küldetéséhez teljesen hűséges követőkké imádkozta őket. Harmadsor imádkozott a *tanítványaival*. Az együtt imádkozás az egyik legnagyobb eszköz mások tanítványá tételeiben (Márk 14,32–33. Luk. 9,28). Az ima segítségével sokkal több ragad át a másokra, mint amennyi szavakkal tanítható. A mentor és a tanítvány rendszeres együtt imádkozásának fontosságára világít rá ez.

2.) Tanítás

Jézus volt a legnagyobb tanító, akit valaha láthatott a világ. Jézus sokféleképpen tanította az elhívottakat: a sokasággal együtt, elmagyarázta a példázatokat, de tanította őket vándorlás közben, étkezéskor, amikor vitatkoztak, stb. Szóval mindig. Soha egy lehetőséget sem hagyott ki arra, hogy tanítsa őket és átadja nekik az Atya szavait. A mentornak is ugyanez lebeg a szeme előtt, hogy minden áldott pillanatban építse a tanítványát. A tanítványság egyik követelménye az, hogy megmaradjunk Jézus beszédében (Ján. 8,31–32). Jézus itt ugyan az újjászületett zsidókhöz szólt, de a mai időkben ez minden Krisztust követőre érvényes.

3.) Példamutatás

Jézus gyermekként úgy tanult, hogy nézte az ácsmesterséget folytató nevelőapját munka közben, és így fizikai szinten tanult. Ő is ehhez hasonlóan képezte a tanítványait szellemi

szinten, megmutatta nekik, hogyan éljenek és dolgozzanak együtt az Atyával, és hogyan szeressék Őt. Az emberek többet tanulnak abból, amit látnak, mint abból, amit hallanak tőlünk, ezért nagy fontossággal bír a példamutatás, és a gyakorlati oktatás. Ahhoz, hogy valóban tudjon így tanítani, Jézusnak sok időt kellett eltöltenie a tanítványaival, akik láthatták élete minden területét. Nem csak akkor, amikor szolgálati üzemmódra kapcsol, hanem folytonosan, mert mindig együtt voltak. Ha tanítványokat akarunk képezni, akkor teljesen meg kell nyitnunk az életünket és az otthonunkat azok előtt, akiket Isten mellénk adott. Ezek alapján egyáltalán nem helytelen tehát a mentor és tanítvány között a bensőséges szellemi kapcsolat.

4.) Barátság

Jézus tarsolyában talán a barátság volt a legerőteljesebb eszköz. Jézus kiválasztott tizenkét embert, majd azt a feladatot adta nekik, hogy legyenek Vele (Márk 3,13–14). Az által kellett tanulniuk, hogy megosztják egymással az életüket, együtt nevetnek, dolgoznak és gyakorolják a szeretetet. Barátokká válnak és a barátság ereje révén Jézus mindent átad nekik, ami a szolgálathoz és a világ megváltoztatásához kell (Ján. 15,14–16). Ez nem csak felszínes barátság volt. Jézus ezekben a barátságokban egyetlen célt tartott szem előtt: Ő mindent át akart adni a tanítványainak, amit az

Atyától kapott. Ez lebeg a mentor szeme előtt is. Ehhez a résztvevők minden ideje, egész élete kell hozzá. Csak a barátság nyújt lehetőséget erre. Nekünk is, mint mentoroknak oda kell szentelnünk az időnket, az életünket a tanítványainknak. Jézushoz hasonlóan együtt kell élnünk a tanítványainkkal, amelyben a lelkünk úgy összeforr, amint Dávid és Jonatán esetében láthatjuk. Pál így fogalmaz ezzel kapcsolatban: „Annyira megszerettünk titeket, hogy nemcsak az örömhírt adtuk át nektek, hanem még a saját lelkünket is odaadtuk volna értetek. Bizony, valóban nagyon kedvesek vagytok nekünk!” (1Thess. 2,8. EFO)

5.) Gyakorlati feladatok

Jézus folyton a szolgálattal kapcsolatos gyakorlati feladatokat adott a tizenkettőnek, miközben tanítvánnyá tette őket. Nem az volt igazán a követője, aki tanult Tőle, hanem aki valószínűleg csatlakozott az életéhez, útjához és munkájához. Pedig Jézus több esetben is keményen megdolgoztatta az embereit.

6.) Hitpróbák

A hit az egyik legfontosabb terület, ahol segítenünk kell Jézus követőinek növekedését. A hit az az elem, amin eldől a siker vagy a bukás. Jézus tanítványképzésének az egyik nagy titka az volt, hogy folyton a hitüket megpróbáló helyzetekbe hozta az embereit: ekkor derült ki, hogy tudnak-e hitben járni, vagy kételkedni fognak. Bele tudnak-e nyúlni a szellemi világba, hogy természetfölötti válszokat kapjanak, vagy csak testből reagálnak, természetes erejükre és bölcsességükre támaszkodva (Mát. 17,16)? Mi sem hagyhatjuk ki ezt a roppant fontos elemet, amikor

tanítvánnyá teszünk szenteket. Mire Jézus befejezte velük a munkát, a tizenkettő már tudott a hit erejében élni és mozogni. Ez volt az egyik nagy titkuk. Ugyanígy nekünk is, a Szent Szellem vezetése szerint azokat, akiket tanítvánnyá képzünk, a legnehezebb próbákba kell belevinnünk, ahol az az egyetlen lehetőségük marad, hogy bízzanak az Úrban, s így kiderüljön hitük valódisága. Más út nem vezet a szellemi érettséghez!

Jézus tanítványképzési módszere – a szellemi atyaság! Amikor megpróbáljuk összefoglalni Jézus minden kiképző eszközét és mindazt, amit megtett a tizenkét emberével, csak a szellemi atyaság (szellemi szülőség) fogalma kínálkozik. A barátjuk volt, mégis atyaként hatott az életükben. Jézus ugyanúgy viszonyult a tizenkettőhöz és úgy képezte őket, ahogyan a földi fiát igyekszik felnevelni és érettségre juttatni egy apa. Jézus mindvégig a szellemi atyjuk volt.

Jézus kizárólag az Atya szavait szolta mindenütt mindenkinek, és soha nem a világi dolgokkal foglalkozott. Nem veszekedett senkivel, nem volt családi, munkahelyi problémája, mert csak az Atyának élt. Nem használt világi szavakat soha. Mi viszont másképpen élünk, és sajnos nem tudjuk elkerülni a körülöttünk levők viselkedésének és reakciójának felénk irányuló hatását. De igyekszünk hasonlónak válni Jézushoz!

5. A MENTORÁLÁS ALAPELVEI

Krisztus Testében ma leginkább Isten felnövekedett tanítványainak kinevelésére van szükség. Isten az Írásokban megadta nekünk a mintát ahhoz, hogy mit és hogyan tegyünk ezzel kapcsolatban. Így az elkövetkező időszakban sok élet meg tud változni, és az új szolgálók egész serege készül fel a munkára az Úr „szántóföldjein”. Ehhez először meg kell ismernünk néhány alapelvet. A következő irányelveket egy olyan európai nemzetközi szolgálat adta közre, amelyet Isten speciálisan a tanítványképzésre hívott el.

A mentorálás egy folyamatos életmód. A tanítványok kiválasztásánál szempontnak kell lenni a szellemi éhségnek, a taníthatóságnak, és valamelyest a kölcsönös érzelmeknek is. A mentornak és a tanítványnak rendszeresen találkozniuk szükséges, akár négyszemközt, vagy kis csoportokban. Ápold a kapcsolatot a tanítványoddal oly módon, hogy nyisd meg az otthonodat előtte, étkezzetek együtt, tervezetek közös kirándulásokat, üdüléseket, szórakozásokat, stb. Amennyiben a tanítványod házas, akkor lehetőleg a párját se hagyd ki a közös programokból! Vedd figyelembe, hogy nem minden tanítvány egyforma tempóval halad, és másokhoz képest nem azonos területeken érlelődik. Minden tanítvány életében mást kell tenni az érettségi fokának megfelelően. A szellemi érettség fokai: kisgyermek (kisdéd), gyermek (13 év alatt), ifjak (40 év alatt), szellemi atyák (sok éve járnak az Úrban).

Hallgasd meg rendszeresen a tanítványodat, de te is kérdezhetsz tőle. Vidd őt magaddal szolgálni, hadd lássa, hogyan végzed azt. Adj neki kihívást jelentő, de nem túl nehéz feladatokat. Hagyd, hogy ő csinálja akkor is, ha te jobb vagy abban. Ne félj az összeütközéstől! Amint fejlődik a kapcsolatod a tanítványoddal, meglátod majd jellembeli hibáit, problémáit és egyéb dolgokat, amelyekről beszélni szükséges. Mert a jó szülő is szeretettel fegyelmezi és helyreigazítja a gyermekeit. Az emberek viszont sokkal gyorsabban változnak, ha először ők láthatják meg saját problémáikat. A tisztánlátásban kérheted a Szent Szellem segítségét. Építsd őt, ne pedig kritizáld! Engedd, hogy a tanítványod kutassa azokat a dolgokat, amiket neki kell megtanulnia az Úrtól. A tanítványképzés célja: Jézust követő emberek nyerése! Ne dönts helyettük, csak tanácsokkal szolgálj feléjük! Engedd meg, hogy néha hibázzanak. Bátorítsd őket arra, hogy kérjenek szolgálati lehetőséget más pásztoroktól. Lesz olyan tanítvány, amelyik sokáig a mentorával szolgál, míg mások az Istentől kapott látásukat valósítják meg.

Abban kell segíteni a tanítványt, hogy kilépve a szolgálatba, sikeres legyen, hogy betöltse Istentől kapott feladatát. Némelyikük többet ér majd el, mint te. Önállósodásuk után is állj a rendelkezésükre!

A mentor készüljön fel arra is, hogy megsérülhet! Ha odaszánod az életedet tanítványok felnevelésére, nagy valószínűséggel meg fogsz sérülni. Ez a szoros kapcsolatok következményéből adódik. Jézusnak is megvolt a maga Júdása. Barnabásnak biztosan tördőfés volt, amikor Pál, aki mellette növekedett fel, keményen szembekerült vele és elhagyta. Aratásképpen Pál is sokszor átélte ugyanezt. A mentorálás nem csak a szellemi dolgokról szól! A tanítványokat minden területen érettségre szükséges juttatni. Amint nő a bizalom a szellemi kapcsolatokban és a tanítványok az életük sok területét megnyitják előttünk, a mentorálás az élet egyéb dolgaira is kiterjed: pl. házasság, pénzügyek, gyermeknevelés, életmód, érzelemvilág, sáfárság, időbeosztás, határidők betartása, fontossági sorrend felállítása. Folyton dicsérd a tanítványaidat és prófétálj felettük! Szellemi atyaként meg kell tanulnunk imádkozni azokért, akiket Isten az életünkbe helyez, és áldani őket, mert óriási erő rejlik ebben. Amikor Isten megáld minket, az Ő élete és ereje száll ránk, hogy az áldás valósággá válhasson.

Még a mentoroknak is szükségük van mentorokra, hogy egy szellemi tekintély köpönyege alatt befedezést nyerjenek. Isten felépítménye ilyen, mindenki tartozik valaki alá. A mentorok felelősséggel tartoznak az Úr előtt a tanítványaikért. Ma világszerte önmaguknál érettebb szellemi vezetőkért kiáltanak a szolgálók, hogy segítsenek nekik terelgetni életük következő lépéseit. Sok mai vezető nagyon magányos és bizonytalan az előrelépés tekintetében. A Bibliában az apostolok a helyi gyülekezetek vezetőinek szellemi atyái lettek. Ott voltak, hogy segítsék, vezessék, bátorítsák és szolgálják a helyi vezetőket. Pál, Péter, János, Timóteus, Titus, és Barnabás is sokak szellemi atyja volt. Mentorként legfőképpen azt kell tudnunk, hogy nincs semmiféle sablon vagy titkos recept a tanítványképzésre. Ugyanúgy, ahogy a természetes gyermeknevelésnél sincs. Minden gyermek és minden kapcsolat más és más.

Egy elméleti átfogó kép következik arról, hogyan működhet hatékonyan a mentorálás. Adott egy gyülekezetvezető, aki rendszeresen találkozik 5-8 kulcsemberral, akikbe akár kiscsoportokban, akár egyénileg beleönti a tudását, az életét, az idejét és energiáját. Az érdeklődők tanítványai gyorsan növekszenek az Igében. Belőlük egy csoportos szolgálat növekedik ki. Ezek a szentek a pásztor mellett állnak és hűségesen támogatják őt, részfeladatokat vállalnak a gyülekezet különböző teendőiből. Ezek a kulcsemberek is vezetnek kiscsoportokat, és a kulcsházák mögött szellemi atyaként működnek néhány ember életében. Így szaporodnak a gyülekezetek, és általuk üdvösséget nyernek az emberek. Néhány vezető saját szellemi vezetést kap. A pásztor kiküldi őket más falvakba, és ott segít nekik beindítani az új szolgálatot. Ezek a szolgálók Krisztushoz vezetnek embereket és szellemi atyáik lesznek. A pásztor sosem érzi magát egyedül. Barátságban van a területi és utazó szolgálókkal, akik folyamatosan segítik az egyéni életében, a családjában és a szolgálatában is, és így sok, különböző ajándék áll a rendelkezésére. Egy ilyen mozgalom országos méretűvé képes növekedni. Az egyszerű emberek között indul, ami a kapcsolatokra és a tanítványképzésre épül.

Ezt egy igaz történet is alátámasztja, amely a mai időkből származik. Több évvel ezelőtt volt egy kisvárosban egy gyülekezet. A pásztor elhatározta, hogy követni fogja Jézus példáját: elkezdett mentorként fiatalok felé szolgálni. A házához hozzáépített még néhány szobát és két évre odavett 5-6 tanítványt. Minden reggel időt töltött velük. Tanulmányozták a Bibliát, beszélgettek az életről, a szolgálatról. Vajon mi lett ennek az eredménye? Ez a szolgálat egy 5000 fős gyülekezetté növekedett ki. Az egész világon vannak ilyen fiatalok, akik megváltoztatják a dolgokat a kisvárosi pásztor mintája alapján, aki komolyan vette Jézus szolgálatát és

parancsát, hogy menjünk és képezzünk tanítványokat úgy, hogy mentorként szolgálunk feléjük. Jézus is így változtatta meg a világot a maga korában!

Szolgálat különböző szinteken

Felmerül a kérdés, hogyan szolgálunk a tanítványok felé a szellemi növekedésük egyes szakaszaiban? A következő növekedést szeretnénk látni a tanítványok életében: friss hívő (csecsemő) > Jézus követője (gyermek) > munkás (kamasz) > vezető (ifjú) > sokak vezetője (atya).

1. Szolgálat friss hívők – csecsemők felé

Amikor csecsemő születik egy családban, az élete és fejlődése szempontjából döntő, hogy milyen gondozást kap első hónapjaiban. Így van ez az újszülött keresztényekkel is. E folyamat célja, hogy megszilárdítsuk őket Krisztusban és a gyülekezetben. Érett gyermekeket akarunk kinevelni az Úrban, akik szilárdan követik Jézust és megmaradnak a gyülekezeti életben. Az újszülöttnak van néhány alapvető szüksége, amire meg kell tanítani:

a.) *Meg kell tanulnia megfelelően lélegezni.* – A keresztény életben az ima jelenti a lélegzést. A friss hívőt már első lépéseinél meg kell tanítani egyszerűen és rendszeresen beszélgetni az Atyával. Ez az ima.

b.) *Meg kell tanulnia enni, befogadni a szellemi táplálékot.* – Ha egy kisbaba nem eszik, nem is növekszik. Ez minden hívőre érvényes. Meg kell tanítanunk az Úrban fiatalokat, hogyan táplálkozzanak önállóan Isten szavával. „*Olyanok vagytok, mint az újszülött csecsemők, tehát kívánjátok a tiszta szellemi „tej”*”, vagyis *Isten beszédét, amelynek segítségével felnővekedhettek...*” (1Pét. 2,2. EFO)

c.) *Tisztába kell tenni őt, amikor tele a pelus.* – Minden újszülött sok maszatot produkál, bepiszkítva minden mást is maga körül. Az újszülött keresztények is ilyenek. Ott kell lennünk, hogy szükség esetén tisztába tegyük őket. Különböző emberek jönnek, akiknek különböző szintű problémáik vannak az életükben. Mellettük kell állnunk, ha kicsúsznak. Nem elfordulni kell tőlük, hanem minél közelebb kerülve hozzájuk, segítségükre kell lennünk!

d.) *Szüksége van szerető, mindig jelen lévő családra.* – Minden gyereknek kétféle családi kapcsolatra van szüksége: szerető szülőkre (tanítványképzőkre) és jó szándékú testvérekre. Ehhez létre kell hoznunk a szerető és elfogadó környezetet, ahol felnőhetnek.

e.) *Edzenie kell fejlődő izmait.* – A friss hívők tanítványképzői gyakran elkövetik azt a hibát, hogy először túl keveset várnak el a csecsemőktől. De fel kell ismerni, hogy mielőbb meg kell tanítani őket a szellemi izmaik használatára!

2. Szolgálat Jézus követői – a gyerekek felé

Miután megszilárdítottuk a friss hívőket Krisztusban és a gyülekezetben, a következő célunk az, hogy együtt dolgozzunk az Úrral ifjává nevelésükben. Amikor Jézus a Királyság evangéliumát hirdette, mindig a következő szintre, Isten szolgálatára hívta az embereket.

A buzdítás és az elhívás felismerése a következő cél a tanítványképzésben. A Máté 9-ben, amikor Jézus mély könyörületre indult az emberek szükségéi láttán, azt mondta: „*Az aratni való sok, de a munkás kevés. Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába.*” (Mát. 9,37–38) Jézus szíve ég a világba kiküldhető aratómunkásokért. A tanítványképző folyamat ezen szakaszában több fontos tényezőt látunk.

a.) *A Nagy Megbízatus hívása* – Amint tanítvánnyá képezzük azokat, akiket Jézus behoz az életünkbe, kezdettől fogva meg kell velük osztanunk a Nagy Megbízatus csodálatos hívását. (Márk 16,15) Igyekeznünk kell kialakítani a mély meggyőződést és a szívbeli indítatást is a tanítványainkban Jézus szolgálatra való hívásával kapcsolatban.

b.) *Jézus szolgájának hozzáállása* – Íme, néhány alapvető magatartásmód, aminek ki kell fejlődnie Jézus szolgáinak az életében: • szolgálatkészség szellem, • az emberekért égő szív, • erős vágy a sokszorozódásra (létszámbeli növekedésre), • feladatok önkéntes vállalására, • az elvesztettekért égő szeretet.

c.) *A szolgálat elkezdéséhez szükséges képességek* – Amint kialakul a tanítványainkban az indítatás, az elkötelezettség és a jó hozzáállás, segítenünk kell őket alapvető, szolgálati képességek megszerzésében. Ilyen például: • bizonyágtevés, • Evangélium hirdetés, • szolgálatvégzés a gyülekezeti alkalmakon, • imádkozás a betegekért, • közbenjárás és imaszolgálat. Ezt kétféle módon lehet elősegíteni: a mentor a szolgálatának részfeladataiba bevonja a tanítványát, illetve magával viszi utazó szolgálatába, hogy ezzel is szélesítse a látókörét.

d.) *Egyéni ajándékaiknak és szolgálatuknak a felfedezése* – Ebben a folyamatban nem szabad elfelejtenünk, hogy mindenki egyedi személyiség, akinek Isten saját ajándékokat, képességeket és elhívást adott. Istennek különleges szolgálati terve van a tanítványaival, és jó szellemi szülőként nekünk segítenünk kell, hogy felismerjék és fejlesszék azt, amit Isten mindegyikükben elhelyezett. Ezen az úton végigvezetjük őket a felismeréseik felé.

3. Szolgálat munkások – kamaszok felé

Erre a növekedési szakaszra a felismerés és megerősítés jellemző. Ha már szellemi gyermekeink elkezdtek alapszinten szolgálni Istennek és másoknak, a következő célunk a vezetői ajándékaik és képességeik felismerése. Amikor valaki elkötelezetté válik a sokszorozódásra, vagyis arra, hogy életét Jézus tanítványainak kinevelésével töltsse, elkezd vezetővé válni.

Némelyek sok, mások kevesebb embert vesznek a szárnyaik alá, de szinte mindenki lehet vezető, aki elkötelezetten követi Krisztust. A mentori szolgálat e szakaszában fontos megértenünk a jetrói alapelvet a 2Mózes 18. fejezetéből. „Mózes ipa [Jetró] pedig monda néki: Nem jó az, amit te cselekszel. Felettébb kifáradsz te is, ez a nép is, amely veled van; mert erőd felett való dolog ez, nem végezheted azt egymagad. ... És szemelj ki magad az egész nép közül derék, istenfélő, igazságos férfiakat, akik gyűlölik a haszonlesést és tedd közöttük elöljárókká, ezredesekké, századosokká, ötvenedesekké és tizedesekké.”

(2Móz. 18,17–18. 21.) Jetró azt tanította vejenek, Mózesnek, hogy Isten különböző szintű vezetőnek rendelte az egyes embereket. Mózes dolga az volt, hogy felismerje és fejlessze az emberekben a különböző szintű vezetői elhívásokat, majd szolgálatba állítsa ezeket az embereket. Mai viszonylatban ez így néz ki:

Tizedes – egy kis csoport, vagy kis szolgálat vezetője.

Ötvenedes – egy kis gyülekezet, vagy a gyülekezet egy részének a vezetője.

Százados – egy növekvő, terjeszkedő gyülekezet vezetője,

Ezredes – egy mozgalom, vagy antiókhiai jellegű gyülekezet vezetője. (A szíriai Antiókhiaiban jött létre az első pogány gyülekezet, ahonnan Pál három missziós útra is elindult.)

4. Szolgálat vezetők – ifjak felé

Pál apostol a bátorító szavaival támogatta ifjú tanítványát: „*Igaz, hogy még fiatal vagy, de emiatt senki se becsüljön le téged! Éppen ellenkezőleg, te legyél a példa a testvéreknél! Mutasd meg nekik, hogyan éljenek. Légy példa a számukra abban, amit mondasz, és ahogyan élsz, meg a benned élő isteni szeretettel, hiteddel és az életed tisztaságával!*” (1Tim. 4,12. EFO)

Még a vezetőknek is szükségük van szellemi atyára! A pásztoroknak is szükségük van egy szellemi befedezettségre. Ezt sose feledd el! A szolgálatba állók életében talán nem olyan mélységig kell részt vennie a szellemi atyáknak, mert nem ugyanazok a szükségük, de akkor is kell valaki, aki érettebb és előbbre tart az úton, aki: • bátorítja őket, • kihívásokat intéz hozzájuk, • a helyes ösvényen tartja és beszámoltatja őket, • segít nekik megoldani a felmerülő problémákat, • tanácsot ad jelentős döntések meghozatala előtt.

Mentorok, beszéljétek meg minden tanítványotokkal, hogy milyen stratégiával és gyakorlati lépésekkel juttathatjátok el őket az érettség következő szintjére! John Bevere például 35 évet szolgált Benny Hinn befedezettsége alatt, ahol volt bőven ideje több problémát megoldani, tapasztalatokat szerezni és növekedni a szolgálatban, a vezetői képességekben. Ő felismerte és tanított is róla, hogy abban az időben az ő szent védelme és szellemi ellátása Benny Hinn pásztor tanítványsága, köpönyege alatt volt. Ezt Isten rendeli el mindannyiunk számára!

6. FIAK VAGY ELÁRVULTAK

Krisztus Testében van egy nagy szükség, mégpedig az, hogy szellemi atyák kellenek a szolgálatba. Mert ettől függ az, hogy fiakként vagy árvakként (elhagyottak, magára maradtak) nevelődnek fel. Ezért létfontosságú megismernünk, mi a különbség a fiak és az árvák viselkedése között, valamint felismerni azt az utat, ami kivezet az árvaságból és bevisz a fiúságba. Az ép családban felnőtt keresztények tévesen úgy gondolhatják, hogy az árvaság témája nem vonatkozik rájuk. Mert egy gyermek akkor is lehet „árva” (magányos), ha a szüleivel nő fel.

De ugyanúgy egy házastárs is lehet magányos annak ellenére, hogy házasságban él.

Egy történettel szeretném szemléltetni az elhagyatottság, a magányosság problémáját, amit egyszóval árvaságnak nevezhetünk. Egy fiatalembert a törvénybe ütköző cselekedete miatt bíróság elé állítottak. A bíró már gyermekkor óta ismerte a vádlottat, mert az édesapja híres volt jogi témájú írásairól. Szigorúan megkérdezte a fiútól: „Emlékszel a jó hírnevű édesapádra, akire most szégyent hoztál?” A vádlott így felelt: „Teljes mértékben emlékszem rá. Amikor gyermekként odamentem hozzá egy kérdéssel vagy tanácsot szerettem volna kérni tőle, illetve csak vele szerettem volna lenni, felpillantott a készülő könyvéből, és azt mondta: Fiam, most nem érek rá! Apám megírta a könyvét, miközben én elhagyatottnak és árvának éreztem magam. Nem kaptam meg a szülői szeretetet és gondoskodást. Ezt más módon próbáltam bepótolni, de az életem kisiklott és most itt vagyok a bíróságon.” A neves múlttal rendelkező jogász ugyan sikeres volt a munkájában, de apaként kudarcot vallott. A fiúra az árvaság átkának terhe nehezedett, mert családi kötelék és szeretet nélkül kellett felnőnie.

Egyes emberek rengeteg időt, és energiát fordítanak az érzelmi hiány leküzdésére, vagy arra, hogy önvédelmi falakat építsenek és mögójük rejtőzzenek. Az árvaság szelleme kirabolja az ember személyiségében rejlő érzelmi és fizikai erőforrásokat. Az árvaság a szívnek egy olyan állapota, ami megakadályozza, hogy a hívők mindazzá váljanak, akik lehetnének az Úrban. Malakiás próféta szerint az illési szellem (kenet) képes hatástalanítani az árvaság szellemének tevékenységét, és ezzel az atyák (mentorok) szívét a fiakhoz (tanítványokhoz) fordít-

ja. „*Jézus pedig felelvén, monda nekik: Illés bizony eljő előbb, és mindent helyreállít.*” (Mát. 17,11) Illés szelleme a helyreállítás és az ítélet-végrehajtás kenetét hordozza magában.

Sajnos sok szív le van láncolva az árvaság szellemével, ami megakadályozza azt, hogy az Abbá Atyához közel kerüljenek, ezzel hátráltatva a Vele járásukat. Ez sokakban ürességet, és nagyon mély szívfájdalmakat hagyott, amelyeknek a nagy részét sokan sohasem tárták fel mások előtt, mert attól féltek, hogy hívóként meg lesznek szégyenítve, illetőleg kárhoztatva lesznek. Isten ezeket a mély, fájó sebeket meglátogatja, és betölti az űrt az Ő szeretetével. Az ellenség keményen harcolt, hogy megakadályozza Isten népét abban, hogy jónak és csodálatosnak lássák az Atyát. Megkötözte őket az árvaság szellemével, de amikor Isten népe kitör ebből a szellemiségből, akkor erőteljesebben fognak felkelni, mint bármikor.

Az utolsó időkben az árvaság szelleme megtörik, ahogy a hívők serege ráébred arra, hogy Isten mennyire szereteti őket. Akik soha nem érezték magukat biztonságban, vagy egyáltalán nem találták meg a helyüket az életben, most az Úrban megvalósulnak mindezek. Ne hagyj, hogy a félelem és az árvaság szelleme megakadályozzon abban, hogy az Abbá Atyád közelébe menj! Ő nem csalódott benned! Te nem valami tévedése vagy, hanem az Ő különleges és egyedi alkotása! Rövidebb idő alatt több helyreállítás fog történni, mint amit el tudsz képzelni. Az árvaság szelleme levágtatja az Ő népéről, és Isten gyermekei gyógyultan, hatalommal felruházva jönnek elő, annak a kétszeresét hordozva, mint előtte. Ha Krisztus Teste a helyére kerül, és nem a világ szelleme vezeti, hanem a Szent Szellem, mi több, Istennel tökéletes egységben lesz, akkor megszűnik a szellemi árvaság a keresztyének életében, mert az apák be tudják tölteni a családfői és papi szerepüket.

Az ígéret és az átok

Az Ószövetség legvége Isten hatalmas ígéretéről beszél, amit napjainkban fog megvalósítani, de az azt követő Ige utolsó szavai egy átkot tartalmaznak: „*Ímé, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az atyák szívét a fiakhoz fordítja, a fiak szívét pedig az atyákhoz, hogy el ne jöjjenek és meg ne verjem e földet átokkal.*” (Mal. 4,5–6.)

Malakiás, amikor válaszol korának problémáira, messze túl is mutat azon. Mert ezen felül a prófétai kijelentések az idővégi tartalommal közvetlenül kapcsolódnak az újszövetséghez. Malakiás prófétánál Jézus két eljövetele még egybeolvad. Az ószövetségben ugyanis több prófécia – így a Malakiás 4. fejezete is –, kettős jelentéssel bír, mert két különböző időszakra vonatkozik. Ezt ahhoz lehetne hasonlítani, hogy amikor két fa egyvonalban van, akkor megszemből nézve a távolabbi fát még nem látjuk. Csak akkor válik láthatóvá a másik fa, ha már odaértünk az elsőhöz. Jézus első eljövetele előtt Keresztelő János járt itt Illés szellemével. Az utolsó napokban is kell lenni olyan szolgálóknak, akik felett ott lesz Illés kenete és ereje. Jézus, aki eljött megváltani, eljön majd ítélni is.

Az Úr, aki előtt jár az Isten Báránya, aki azért jött, hogy elvegye a világ bűneit, mielőtt eljön az Úr nagy és félelmetes napja. Ezért időszerű Malakiás könyvének minden üzenete.

Az Igéből az ígéret része a következő: „*Ímé, én elküldöm néktek Illést, a prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. És az [szellemi] atyák szívét a fiakhoz [tanítványokhoz] fordítja, a fiak [tanítványok] szívét pedig az [szellemi] atyákhoz [mentorokhoz]...*” Jézus második visszajövetele előtt Isten elküldi szolgáját, Illés szellemét, aki Elizeus nagyszerű szellemi atyja volt, és ez a Szellem (kenet) helyreállítja az atyaságot és a fiúságot az utolsó napokban. Illés annyi mindent át tudott adni Elizeusnak, hogy amikor Elizeus átvette tőle a stafétabotot, a szolgálatát kétszeres kenettel kezdte el és teljesen befejezte Illés feladatát, amire mentorának már nem volt ideje. Illés felnevelt egy olyan tanítványt, aki ott folytatta, ahol ő abbahagyta, s ezáltal beteljesedett az Istentől kapott elhívás. Ezt ígéri Isten: szellemi atya (anya) és a tanítvány kapcsolatban megvalósul a tanítványképzés, amelyekből a szellemi

gyermekünk nagyobb kenettel indulnak el, mint amilyenél mi, mentorok befejezzük. És Isten erejével és hatalmával befejezik azokat a nagy feladatokat, amelyeket Isten nekünk adott!

Az Igéből az átok része a következő: *...el ne jöjjetek és meg ne verjem e földet átokkal!* Milyen átokról beszél itt Isten? Az árvaság szelleméről! Látod-e ma Krisztus Testében ennek a működését, a tüneteit és a hatásait?

Az árvaság szelleme

Ezt a sokunk országára és életére rátelepedett átkot nevezhetjük az árvaság szellemének. Ez egy olyan magatartásmód és szellemiség, ami egyénre, gyülekezetekre, sőt egész városokra rátelepedett. Ez a szívnek egy olyan hozzáállása, amely megakadályozza, hogy az emberek valaha is mindazzá váljanak, akik az Úrban lehetnének. Jellemzője ennek az, hogy a fiatalok anélkül nőnek fel, hogy valaha is igazi tanítványképzés áldásában részesültek volna, illetve a földi szüleiktől kaptak volna nevelést és szeretetet. Ez a *magamtól nőttem fel* kategória.

A sátán a természetes és a szellemi atyaságot is megtámadja, hogy elrabolja az életünkből azt az erőt, amit a szerető szülők jelentenek, továbbá kiárassza ezt az árvasági szellemiséget az életünkre, gyülekezetekre és a társadalomra. Ma is sok keresztény kénytelen árvaként (magányosként, elhagyottként) gondoskodni önmagáról. Ezért nagy küszködésbe kerül nekik szellemi családot létrehozni. Úgy tűnik, az Egyház sok helyütt remekül tud árvaházakat építeni, de nagyon gyenge a szellemi család kialakításában.

Nagyon sok hívőben, aki sosem részesült megfelelő tanítványképzésben, és nem tud rámutatni olyan valakire, aki szellemi szülőként szolgált felé, ott van valamilyen mértékben az árvaság szelleme, amely a napjainkban nagyban korlátozza Krisztus gyülekezeti Testét. Csak a következetes, szerető tanítványképzés törheti le az árvaság szellemének átkát az egyetemes Egyházzal.

Az árvaság szellemének jelei

a.) *Istent a főnökének tekinti* – Ebben az esetben a hívőnek az Istennel való kapcsolata nem az Ő nagy szeretetén és irgalmán alapszik, hanem tévesen a főnökének tekinti. Ilyenkor általában egészségtelen módon fél Istentől és nagyon kevés benne a valódi bizalom, illetve az Istenbe vetett hit.

b.) *Csak magára támaszkodik* – Az ilyen fiataloknak nagyon sokszor egyedül kell boldogulniuk, és ez általában így is marad felnőtt korukban is. Nem látjuk rajtuk a szerető kapcsolatokra épülő mély összekapcsolódás, valamint az, hogy valóban érzik azt, hogy szükségük van másokra. Látszólag ugyan mutathatnak kapcsolódást mások iránt, de amikor komolyra fordul a helyzet, akkor életbe lép a „majd magam megoldom” hozzáállás.

c.) *Bizonytalanságban él* – Az árvaság szellemével sújtott legtöbb ember nagyon bizonytalan. Ez meglátszik akkor is, ha vezetők (szolgálók), és akkor is, ha követők (hívők). Önértékelésük törekeny és könnyen megsérül. Ez kifejeződik abban, hogy az illető nagyon hangos és támadó, vagy abban, hogy csendes, visszahúzó és igen gátlásos. Ez abból fakadhat, hogy gyakran érte őt nagy félelem vagy kudarc. Az ilyen emberek gyakorta kudarcra ítéltnek látják magukat.

d.) *A kötelességek éltetik* – Minthogy az ilyen emberek szívében sosem helyezték el a szeretet alapjait, ők sokszor mély kötelességtudattal élnek. Azért szolgálják Krisztust és másokat, mert muszáj, vagy mert helyesnek tartják. Nem a szeretet a hajtóerő a szívükben, hanem kötelességnek tekintik a különböző feladatok elvégzését, a szolgálatot.

e.) *Nem bízik a fölötté levő tekintélyekben* – Az árvaság szellemének további jele a szellemi tekintélyek, sőt a kormányzati hatóságok iránti bizalmatlanság, mert úgy véli, hogy azok az emberek nem a javukat szolgálják, ők csak azért vannak, hogy elvegyenek tőlük dolgokat és parancsolgassanak. Az ilyen ember nem Isten csodálatos szolgáinak látja a fölötté levő tekintélyt, akiket az Úr a javukra helyezett melléjük egy adott hivatalba.

e.) *A kapcsolatait a versengés vagy a féltékenység jellemzi* – Mivel az árvaság szelleme alatt levő ember sosem növekedhetett megfelelő földi és szellemi családban, a másokkal való kapcsolatát gyakran negatív érzelmek és magatartásmódok jellemzik az agapé szeretet, alázat és egység helyett.

f.) *A bírálatot képtelen kezelni* – Az árvaság szellemétől szenvedő emberek sokszor nagyon kritikusak másokkal (különösen a tekintélyi személyekkel és a sikeres emberekkel) szemben, de ugyanakkor a bírálatot önmagukkal szemben nem tudják elviselni. Bármely (akár szeretettel megfogalmazott segítő észrevétel) bírálat vagy helyreigazítás könnyen megsérti törekeny önértéket, és ettől visszavonulnak, hallgatásba burkolóznak, ezzel kommunikációs akadályt képeznek. Mások pedig haraggal reagálnak. Óriási szükségük van arra, hogy mások megerősítsék őket. A kommunikációs akadálynak van egy nagy veszélye, mert az egy rossz magként működik, amit könnyen learathat a környezetéből.

g.) *Megkötözöttségben, vereségben és rabszolgaként él* – Az árvaság szellemétől gyötört ember sosem lép be abba a győzelembe, amelyet az Úr Jézus megszerzett számára a kereszten. Rabszolgája Istennek, a kudarcnak, mert rászorul mások helyeslésére.

h.) *Kevés célkitűzése van* – Közös vonás sokakban a céltalanság, akik apa vagy szellemi atya nélkül nőnek fel. Napról napra élnek, nem érzik, hogy valódi látásuk, isteni elhívásuk, vagy céljuk lenne.

i.) *Leáll a növekedése, nem jut teljes érettségre* – Az árvaság szellemének a legfőbb vonása a huzamos éretlenség. Az ilyen ember jellemében, elhívásában és hitében mindig éretlen marad. Megáll a növekedésben és úgy is marad, ha nem történik valami. Úgy tűnik, egyes gyülekezetek tele vannak ilyen törekeny, gyenge, fejletlen, bizonytalan és kilátástalan emberekkel.

Olvasd el újra a fenti listát és tedd fel magadnak a következő kérdéseket: Az életedben megtalálható-e ezen vonások valamelyike? Vagy a környezettedben levők életében látod ezeket a jelenségeket? Mi a válasz erre a földünkre nehezedő átokra?

Az átok megtörése

A Malakiás 4. fejezetében Isten megadja a megoldást az árva nemzedék átkára: szellemi atyák és anyák szükségesek a felnövekvő ifjak számára. Azt mondja Isten, hogy ezekben az utolsó napokban a Szelleme segítségével nagy ébredést hoz a tanítványképzés és a szellemi atyaság területén mind természetes, mind szellemi szinten is. Ez töri meg az árvaság átkát, és hozza vissza Isten áldását a földre.

7. GYAKORLATI KÉRDÉSEK

Az elméleti részt követően következzenek a gyakorlati kérdések! Ezek többségét az elmúlt két évtizedes tapasztalataimból és szolgáltársaim élethelyzeteiből merítettem. Bízom benne, hogy ezek közreadva sokaknak fognak áldást és útmutatást nyújtani a jövőt illetően. Ha valaki

netán magára ismerne a következő történetek valamelyikében, az nem a véletlen műve, hanem a Szent Szellem segítsége az iránymutatásban.

7/1. AKADÁLYMENTES CÉLBA ÉRÉS!

Az Igének rétegei vannak, amelyen ha minél többet elmélkedünk, Isten annál mélyebb és egyre több kijelentéseket tud adni, akár újabb és újabb szemszögből is. Aki megkapja a világosságot a szívében az adott Igével kapcsolatban, az szárnyalni kezd. Akikkel ezt megosztja, többféle módon reagálhatnak rá. Van, aki közömbösen csak annyit mond: Aha... Míg másvalaki sértésnek veszi ugyanazt. Ezért az alábbi üzenetet egy ideig forgattam a szívémben, hogy bátorságot merítsek a köz-

readáshoz. Végül három pásztorársam is megerősített abban, hogy teljesen igei ez az üzenet. Figyeljétek meg, hogy e rövid igazszakaszban öt lépés van elrejtve:

1. cél kitűzése
2. döntéshozatal
3. kihirdetés
4. cselekvés
5. környezet figyelem kívül hagyása

»...Jézus azt mondta a tanítványainak: „Menjünk át a túlsó partra!” Otthagyták tehát az embereket, és elindultak...« – Márk 4,35–36. EFO

Nagyon sok kijelentést rejt ez Ige. Ez azok számára jelenthet segítséget, akiket a környezete, családja, rokonsága akadályoz Isten tervének beteljesítésében. Jézus a példaképünk! Kövessük őt, hogy Isten akarata beteljesedhessen az életünkben! A számunkra ez azt jelenti, hogy ha szeretnénk valamit tenni az Úrért, vagy szeretnénk valamilyen egyházi rendezvényre eljutni, akkor szigorúan ragaszkodnunk kell Jézus öt lépéséhez. Különben az ördög meg fogja akadályozni azt, hogy áldások lehessünk vagy áldásban részesülhessünk.

Az ellenség a célja eléréséhez gyakran azokat használj fel, akik a legközelebb állnak hozzánk. Soha ne felejtse el megkötni az akadályozó démont! Majd emlékeztess magad az Igére: embereknek akarsz-e tetszeni vagy Istennek? (Gal. 1,10) Tanácskozz az Úrral és kérdezd meg, hogy mi az ő akarata az adott helyzettel kapcsolatban. És a kitűzött céljaidtól elterelő kísértés idején ne felejtse el elimádkozni: Atyám! Minden lehetséges neked! Távolítsd el tőlem az akadályt, és ne engedd, hogy az én akaratomat tegyem, hanem legyen meg a tiéd! (Márk 14,36)

Kövess Jézus öt lépését:

1. Jézus szívében megjelent egy CÉL, hogy keljen át a túlsó partra. Te is kaphatsz az Úrtól célokat a szellemedbe, hogy menj el egy egyházi összejövetelre, vagy tegyél meg valamit az Úrért. Ezeket soha nem lenne szabad másodlagosan kezelni, vagy félretolni!

2. Ő a szívében hozott egy DÖNTÉST, amelyből nem engedett. Ha célba akarsz érni, akkor neked sem szabad engedned a döntéseidből egy cseppet sem! Nem szabad kompromisszumot kötnöd a károdra.

3. Jézus a döntését KIHIRDETTE az Atya és a környezete felé, amivel felszabadította a hitét. Ha nem hirdeted ki a döntésedet, akkor két hátrány is érhet: Isten nem tudja, hogy miben támogasson téged, továbbá a környezeted könnyen rászervezhet a programodra. Sose hagyd ki a kihirdetést, tudatnod kell másokkal, a szeretteiddel, hogy ők a te döntésedhez, rögzített programodhoz igazodjanak! A naptáradba is beírhatod emlékeztetésképpen a döntésedet. Neked kell eldöntened, hogy Jézushoz igazodsz, vagy a körülményekhez?

4. Amikor elérkezett az idő, Jézus döntését CSELEKVÉS követte, hajóra szállt. Útnak tudott indulni, mert a döntését a környezete tiszteletben tartotta! Te is megteheted és megkövetelheted ugyanezt! És akkor beteljesedik az Írás: a te igened legyen igen! (Mát. 5,37) Ha habozol, ingadozol, majd visszavonod az adott ígéretedet, akkor azzal a hitedet ásd alá. Idővel ugyanis eljuthatsz odáig, hogy már a saját szavaidban sem fogsz hinni.

5. Jézus FIGYELMEN KÍVÜL HAGYTA a környezetének a véleményét: „Otthagyták tehát az embereket” azért, hogy célba érhessen. Csak akkor tudod megfutni a pályádat és a végén elnyerni Jézustól a koronádat, ha egyedül a kitűzött célra tekintesz és engedelmeskedsz a szellemeknek.

Jó néhány keresztény életében is előforduló jelenség, hogy a család, rokonság egyes tagjai akadályozzák őket az Úr útján. Ha el akarod érni a célot, akkor te is imádkozhatsz úgy, ahogy a Mester: *Átkelek a túlsó partra! Azaz akadálytalanul elérem a célomat, a Jézus nevében!* A kapott visszajelzések alapján többen – ha még nem is ismerték fel ezt a kijelentést –, ösztönösen már a fentiek alapján cselekedtek eddig is. Állj bele abba a győzelembe, amelyet az Úr Jézus megszerzett a számodra!

Bizonyságok

● A fenti öt lépés működését igazolja az a bizonyság, amelyet Chuck Flynn próféta tett a zöldruhás asszonyról, amikor régebben a KSZE vendége volt. A zöldruhás asszony újjá volt születve, de a családja nem, ezért buzgón imádkozott a szerettei üdvösségéért. Egyik éjszaka álmot kapott az Úrtól, hogy az imájával kapcsolatban fontos próféciát fog kapni egy vendégszolgálon keresztül. Ez az álomban kapott üzenet nagyon felindította a szívét, ezért *célul* tűzte ki, hogy elmegy Chuck Flynn alkalmára, amit *eldöntött*. Ezt *kihirdette* az Úrnak, majd a férjének is elmondta. Ekkor jött egy kísértés, egy visszatartó erő. Az ezer kilométeres távolságban élő lánya és családja bejelentkezett, hogy jönnek azon a hétvégén, amelyen a próféta is szolgál. A férje marasztalta a feleségét, hogy maradjon otthon, hiszen ritkán látja őket. Még azt is bevetette, hogy délelőtt megveszi neki azt a ruhát, amit kinézett a kirakatban. Ez egy nő számára igazi kísértés! De a felesége hajthatatlan maradt, nem kötött kompromisszumot az isteni ígéret rovására. A döntéséhez hűen *cselekedett*, délután elment a vendégszolgáló alkalmára, *figyelmelen kívül* hagyva szerettei véleményét. Nagyon várta a megígért próféciát. Amikor az alkalom a vége felé közeledett, felkiáltott az Úrhoz, hogy emlékeztesse őt az ígéretére. Ekkor a prófétához szólt az Úr, aki ezt mondta: A karzaton van egy zöld ruhás hölgy, akinek azt üzeni az Úr, hogy még ma üdvözülni a háza népe! Ez örömmel töltötte el a szívét és boldogan ment haza. Addigra a lányáék is megérkeztek. Otthon a következő kép fogadta: a család a tévé előtt ül és örömkönnyek hullanak a szemükből! Isten egy olyan tévécsatornára irányította őket, ahol egy keresztény adás ment éppen. Az elhangzó evangéliumi üzenet megnyitotta a szívüket és mindannyian befogadták Jézust életük Urának! Ettől nagyobb boldogság nem is kellett az édesanyának, amikor látta imáinak a megválaszolását. Ehhez hozzájárult az engedelmes szíve és az is, hogy első helyre helyezte az Urat, a prófétai alkalmon való részvételt. Mert ha otthon maradt volna, bizonyosan nem a tévé elé ülnek le. De Isten a zöldruhás asszony hűsége, elköteleződése, szavahihetősége alapján cselekedni tudott!

● Egy másik eset úgyszintén ennek az öt lépésnek a működtetését támasztja alá. Egy környékbeli pásztorársunk édesapja éppen az istentisztelet napján lett rosszul és kórházba kellett

vinni. Pásztortársunk a betegágy mellett tanakodott, hogy mi tévő legyen? Édesapja mellett maradjon vagy menjen el a gyülekezetbe istentiszteleti alkalmat tartani? Arra az álláspontra jutott, hogyha Jézusra bízta az édesapja sorsát és ő a gyülekezetben beteljesíti a szolgálati kötelezettségét, akkor a hívőkkel közösen összevont hittel, nagyobb erővel tudnak édesapja gyógyulásáért közbenjárni. Figyelmen kívül hagyva a láthatókat, a szellemére hallgatott és ösztönösen megtette az öt lépést. Így mindkét célját elérte: édesapja jobban lett és a gyülekezet felé is tudott szolgálni, Isten dicsőségére!

- Ez a harmadik történet tanulságul szolgálhat mindazoknak, akik nem teszik meg az öt lépést ahhoz, hogy célba érjenek. A gyülekezetünkbe ismerősök által bekerült egy középkorú hölgy, aki a szomszéd településen lakott. Újjászületett és éhezte Isten Igéjét. Hogy megkönnyítsük az eljutását a gyülekezetbe, útközben felvettük az autónkba és haza is vittük. Ez számára nagyon kényelmes volt, mi pedig örültünk, hogy ezzel is segíthettünk neki. Azonban rövid időn belül már nem csatlakozott hozzánk, mert inkább a férjére hallgatott, mint az Úrra. A férje ugyanis azt mondta neki: Te pont akkor mész el itthonról, amikor én hazaérek? A hölgy nem hagyta figyelmen kívül a férje véleményét. Nem az Urat tette az első helyre, és így sajnos nem is tudott hitben felnővekedni és megerősödni.

Tanulság: Amennyiben el akarsz jutni a gyülekezetbe vagy konferenciára, akkor meg kell tenned azt az öt lépést, amit Jézus is megtett a Márk 4,35-36 verseiben. Jézus sem kért engedélyt a sokaságtól, hogy átkeljen a túlsó partra. Egyszerűen csak közölte velük a tényt, hogy útnak indul. Ugyanígy neked sem kell engedélyt kérned a szeretteidtól, ha például istentiszteletre szándékozol menni, hanem tényként, határozottan közöld a környezeteddel, hogy te bizony úgy döntöttél, elmész az Úr jelenlétébe. Az, hogy te az Úr dolgait teszed az első helyre, az egyben a családod érdekeit is szolgálja. Cselekedj Jézushoz hasonlóan, mert csak így érhetsz célba!

7/2. AZ ÚR AZ ELSŐ?

Nagyon alapos tanulmányozásra ajánlom a mostani részt! Szeretném előre jelezni, hogy ennek az üzenetnek egyes része a témáját tekintve többek számára keménynek bizonyulhat! De ha a Szellem olajában nyitott szívvel olvasod, akkor új kijelentéseket és megértéseket kaphatsz a keresztény élet bibliai fontosságú sorrendjéről.

I. BEVEZETŐ

- **Szent hívás**

Már előre szeretném tudatni mindenkivel, hogy egyáltalán nem vagyok családellenes, csak a Biblia fényében tekintek Isten munkáira! Minden újjászületett hívőnek van elhívása, egyiknek a pulpitus mögé, másnak a segítő szolgálatban. De mindegyik egyformán fontos!

2Timótheus 1,9.

9. Aki [Jézus] megtartott minket és hívott szent hívással, nem a mi cselekedeteink szerint, hanem az Ő saját végzése és kegyelme szerint, mely adatott nekünk Krisztus Jézusban örök időknek előtte.

Azt végzed, amire Isten elhívott? Ha eddig nem gondolkoztál ezen, akkor talán különös kérdésnek tűnik. Talán úgy gondolsz, hogy megvonnod a vállad, és azt mondd: „Ő, engem igazából nem hívott el Isten semmire! Nem vagyok pásztor, tanító, sem másmilyen szolgáltató... Úgy gondolom, én csak egy kisujj vagyok Krisztus Testében.” Nem számít, ki vagy, Isten

szent elhívást adott neked is. Arra teremtett és rendelt téged, hogy betölts egy szolgálatot Krisztus Testében, amelyet senki más nem tudna úgy betölteni, mint te.

Lehet, hogy arra hívott el Isten, hogy sikeres legyél az üzleti életben, és ezzel támogatni tudd anyagilag az Evangélium terjesztését világszerte. Lehet, hogy imádságra és közbenjárásra kaptál elhívást. Vagy esetleg gyógyító szolgálatra. De mindegy, mire irányul az elhívásod, mindenképpen fontos, ezért követned kell azt! Például: betegek és idősek látogatása, szegények támogatása, börtönmisszió, stb.

Ha te is azok közé tartozol, akik talán hagyták, hogy az életüket annyira kitöltsék más dolgok, hogy egyszerűen nincs idejük az elhívásuk beteljesítésére. Talán téged is annyira elborítanak az életed dolgai, hogy nem tudod elképzelni, hogyan férhetne bele még valami. Ne várd meg azt, amíg az Úr így szól hozzád: Nem az elhívásod az, ami majdnem félrevitt téged, hanem az, amit te a saját elgondolásod szerint adtál hozzá!

Neked is foglalkoznod kell az elhívásoddal a saját életedben! Abba kell hagynod bizonyos dolgokat, és meg kell fegyelmezned magad, hogy csak azt tedd, amire Isten elhívott téged. Határozd el magad, hogy imádkozol, és eltávolítod azokat a plusz dolgokat az életedből, amelyeket a saját akaratodból teszel. Gerjeszd fel Isten ajándékát, ami benned van és kerülj vissza abba, amire elhívott az Úr. (2Tim. 1,6) Mert az elhívásod létfontosságú és szent! Soha ne hagyd, hogy eltávolodj attól.

II. ELHÍVOTTAK PRIORITÁSA

Az újjászületett hívők sokféleképpen reagálnak Isten elhívására. Vegyünk szemügyre ezekből párat. Kétféle hozzáállásról olvashatunk az Írásban: voltak, akik *önként* (saját elgondolásból) szerettek volna csatlakozni Jézushoz, míg másokat az Úr Jézus *hívott el* szolgálatra.

● **Önkéntes**

Egy lelkes testvér önként ajánlkozott, amikor azt mondta Jézusnak: *Követlek, akárhová mégy!* (Luk. 9,57) Nagy dolog, ha valaki önként ajánlkozik, különösen a mai világban. Azonban lelkesedésből, szimpátiából nem lehet Isten elhívását betölteni. Gyorsan ellobbanhat a fellángolás! Több kell ehhez, mégpedig az Atya vonzása! (Ján. 6,44) Az önkéntes részéről semmiféle reakciót nem olvashatunk, hogy milyen feltételekkel kívánja Jézust követni. Azért nem olvashatunk erről, mert a döntést mindenkinek saját magának kell meghoznia!

A krisztuskövetésbe a „keresztthozzás” tartozik bele. Az alábbi Igékben a „kereszt” az elhívást jelenti. Jézus azt mondta: *Aki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, vegye fel a keresztjét minden nap és úgy kövessen engem.* (Luk. 9,23) *Aki nem veszi fel a keresztjét és nem úgy követ engem, az nem lehet az én tanítványom.* – válaszolta Jézus. (Luk. 14,27) A követés jelentése: lépésről lépésre, lábnyomról lábnyomra haladni, amit nem könnyű megvalósítani a gyakorlatban.

● **Elhívott**

Egy másik esetben Jézus szólította meg az elhívottat: *Kövess engem!* De kitérő választ kapott: *Engedd, hogy előbb elmenjek és eltemessem az apámat.* Erre Jézus igen meglepően felelt: *Hadd temessék el a halottak a halottaikat, te pedig menj és hirdesd Isten országát!* (Luk. 9,59–60) A történet itt nem arról szól, hogy rögtön másnap temetik el a szülőt. Ez a fiú a gyermeki kötelezettségének szeretett volna eleget tenni. Ha majd valamikor meghal az apja és eltemeti, akkor onnantól kezdve már nincs felé kötelezettsége, és így megkötöttség nélkül szolgálatba állhat. Ez akár évtizedeket is jelenthetett ebben az esetben. Jó dolog, ha a gyermek érzi a kötelezettségét a szülők felé, de ez itt egy kifogás volt az Úr hívásával szemben.

Lelki teherrel jár az is, ha például elsőszülött gyermekként neked kell átvenned a családod (anya, kistestvérek) gondviselését. Ilyenkor előfordulhat, hogy le kell számolnod az álmaiddal, de az Úr hívásával sohasem szabad! Lehetnek az életben kényszerítő helyzetek: érettségi > diploma > jó állás > karrier > házasság > család > gyerekek. Mikor is lesz időd szolgálni? Hát, ha majd nyugdíjas leszek! – felelheted. De nyugdíjasként sem fogsz ráérni az Úr munkáira, ha lesz tucatnyi unokád. Ki sem fogsz látszani a feladatokból! Így sosem marad idő a szolgálatra, mert mindig lesz valami, ami előnyben részesítesz. Jézus határozott válasza: *A szellemi halottak temessék el a halottakat. Akik szellemi életre jutottak (újjászülettek), azok hirdessék Isten országát!* A helyes fontossági sorrend felállítása komoly problémája az elhívottaknak ma is.

● Visszahúzó erő

Az önkéntes követő bejelentette a saját feltételeit. A temetésről lemondva már annyival is beérte, hogy elbúcsúzhasson a szeretteitől. (Luk. 9,61) Jézus erre így felel: *Aki az eke szarvára teszi a kezét és hátra tekint, nem alkalmas az Isten országára.* A mai időkben is hasonló a helyzet. Az evangelizációs alkalmakról sokan nagy lelkesedéssel térnek haza a családjaikhoz. Ekkor be kellene jelenteniük a családnak, hogy újjászülettek és innentől már más módon kívánják élni. Ez nem feltétlen elköltözést jelent, de ha ők korlátozzák Krisztus útján és nem fogadják el ezt a döntését, akkor előbb-utóbb különválás is lehet belőle. Ugyanis a hitetlen család könnyen visszahúzhatja, vagy akár ki is közösítheti az újjászületett személyt.

Amikor a földműves abban az időben elkezdett szántani és az eke szarvára (fogantyújára) tette a kezét, akkor nemcsak fogta az ekét, hanem a teljes súlyával rá is támaszkodott, mert különben az eke nem ment elég mélyre a földbe. Ráadásul nyílegyesen kellett haladnia, párhuzamosan a barázdával. Ehhez ösztökét is használt, hogy az állat ne kanyarodjon el. Mert különben a vetés vált volna lehetetlenné. (Az ösztöke egy vasalt végű bot, amellyel az ekét tisztították és az igavonó állatot vezérelték.) Ha szántani (szolgálni) kezdél, akkor tudd, hogy mit akarsz csinálni! Csak előre fókuszálsz, vagy engedsz a visszahúzó erőknek? Család, barátok, pénzhajhászás, programok, hobbi, tévésorozatok, stb. továbbra is leuralnak? Vagy ezeket mind magad mögött hagyva, egyedül a szolgálatra fókuszálsz?

A döntésben segíthet a prioritásmérő! (A rangsormérőről a következő részben olvashatunk.) El kell fordulnod a világ útjairól, és át kell lépned azt a pontot az Úrral, ahonnan már nincs visszaút a világ felé! Ha hiányzik belőled az odaszánás, ha nem hoztad meg a minőségi döntést, hogy elkülöníted magad a külső hatásoktól, akkor nem lehetsz Isten aranyedénye. Tanulmányozd az Igét, hogy összhangba tudd hozni magadat Isten akaratával! Engedd, hogy a Szent Szellem vezessen, hogy készségesen magad mögött tudd hagyni a fölösleges, szűk-ségtelen, hiábavaló és mellőzhető fizikai dolgokat (pl: tévé sorozat, traccsparti, lustálkodás) és a magasabb szellemi utat tudd választani!

● Első helyen

Az apostoli levelekben azt olvassuk, hogy minden baj gyökere a pénz túlzott imádata. Tehát nem a pénz a probléma gyökere, hanem a pénz szerelme. (1Tim. 6,10) Sajnos sok hívő van ebben a szerelemben, ezért elhagyja az Istennel való járást, mert a világnak kötelezte el magát. Nem arról van szó, hogy nem kell dolgozni és nem kell megbecsülni a világi munkahelyeket, de az *első helyre* Istent kell tenni! Jézus megadta ehhez is a kulcsot, hogy ne aggodalmaskodjatok a ti éltetek felől, hogy mit esztek és mivel ruházkodtok. (Mát. 6,25) Mi volt a kulcs? Az, hogy keressétek *először* Istennek országát, és az *Ő* igazságát (Jézust); és minden megadatik néktek. (Mát. 6,33) Ez egy egyenes következménye lesz annak, hogy Isten betölti minden szükségedet. Nekünk egy gazdag Atyánk van! Ezért szolgálóként legyél teljesen biztos abban, hogy Isten be fogja tölteni a szükségedet! Az emberek ezt a lépést ki akarják

hagyni, úgy gondolják, hogy először egy jó munkahelyet, egy jó állást keresnek. De ez így nem fog működni!

Jézus azt mondta, hogy van valami, amit az *első helyre* kell helyezni a világi dolgok előtt: ez pedig az Ő királysága! Jézusnak több ilyen mondása ismert, amikor azt mondja, hogy először tegyél meg valamit és minden más dolog csak másodlagos. Tehát először keresd Isten országát, és minden más megadatik neked. Úgy nem működik, hogy először a világban való boldogulást keresed, és majd csak azután szolgálod az Urat, ha lesz majd rá lehetőség: idő, kedved, pénzed, stb. Nem! Először az Urat tedd az *első helyre*, és minden megadatik neked! Amikor úgy éled az életedet, hogy Ő van *első helyen*, akkor nem kell félned semmitől, mert jó magokat vetsz a földbe azzal, hogy Isten oltárára helyezed az életedet.

De amikor Jézus csak a második, harmadik, ötödik, tizedik a rangsorban, akkor a bizodalma a saját erődben, a saját egészségében, a saját tehetségében, a saját vállalkozásod vagy munkád jövedelmezőségében van, de mindez az egyik pillanatról a másikra összeomolhat. Amikor a bizodalma mindenekelőtt nem Istenben van, hanem a tapasztalatodban, a tudásodban, a rutinodban, akkor könnyen félre tudsz siklani. Legyen a bizodalma mindig Istenben! Ugyanis amikor (idő és pénz) magot vetsz, akkor egy szellemi törvényt működtetsz, a hit törvényét, és ez minden körülmények között gyümölcsözni fog a számodra.

● Péter rangsorolása

Ne a körülmények határozzák meg azt, hogy milyen döntéseket hozol! Ugyanis nem mindenkit lehet kimozdítani a kényelmi zónából, mert sokan nem kedvelik a változást. A legjobb példa erre a Lukács 6-ban Péter csodálatos halfogása. Jézust nagy tömeg követte a Galilea partján, ahol halászbereket pillantott meg. Ők egy éjszakai műszak után a befejező munkát végezték, épp a hálójukat mosták a tóparton. Jézus odament Péterhez, és kölcsönkérte a csónakot, hogy onnan prédikálhasson, mert a víz felett jól terjed a hang. Mondhatta volna Péter azt, hogy számára ez az időpont nem alkalmas, mert neki a pihenőideje következik. De Péter nem volt engedetlen és magot vetett azzal, hogy rendelkezésre bocsátotta a csónakját, amiből Jézus prédikálni tudott.

Ez bizony azzal járt, hogy nem mehetett haza a családjához, mellőznie kellett a reggelit és az alvást. Az álmoság és a fáradtság ellenére Jézussal kivezett a vízre, hogy a csónak kölcsönadásával magot tudjon vetni Neki. Péter számára Jézus szolgálata volt az első! Ez ugyan csak egy segítő szolgálat volt, de ezek egyike sem kisebbrendű, mint bármely pulpitus mögötti szolgálat.

Péter mindeközben fáradt, nyugós és éhes volt, ezért a hústeste hazakíváncozott enni és pihenni. De amikor Jézus befejezte a prédikációját, akkor újabb feladatot adott Péternek, hogy evezzen be újra, és vesse ki a hálóját ugyanoda, ahol az éjszaka semmit sem fogott! Tudnod kell, hogy a halakat általában sötétben könnyebb megfogni, mert akkor nem látják a hálót. Teljesen logikátlanak tűnt fényes nappal halászni abban a vízben, ahol előzőleg nem fogtak semmit! Mivel Péter generációk óta halászbere volt, tudta azt, hogy esélytelen oda bedobni a hálót, ahol nincsenek halak, mert azok nappal lemennek a mély, árnyékosabb, hűvösebb vízbe.

Amikor Jézus azt mondta Péternek, hogy menj vissza a vízre, az elsődleges reakciója az volt, hogy nem. (Luk. 5,4) Sokszor nekünk is ez az elsődleges reakciónk, amikor Isten mond nekünk valamit, hogy tegyük meg, hogy á, nem! Pedig Isten sokszor nem úgy működik, mint ahogy korábban megszokott volt, hanem néha más módokat választ. Péter újra átgondolva a helyzetet, Jézus szavára kivetette a hálót. Ez azt jelentette Péter számára, hogy egy huszonnégy órás műszak után, miután Jézus befejezte a prédikációját, újra be kellett eveznie a vízre.

Újra ki kellett dobni a hálókát, azokat újra be kellett húzni, újra el kellett mosni, és már közelgett is a következő éjszakai műszak.

Péter a pihenő idejét átaludhatta volna, ha azt mondja Jézusnak, hogy nem vállalom a segítő szolgálatot. De Péter a szívére hallgatott és azt mondta: Igen, Uram, engedelmes vagyok, mert Te azt mondtad! Igen, Uram, megteszem! Hány ilyen felszólítása volt Jézusnak? És ha valaki azt mondta, hogy igen, Uram, az megtapasztalta a csodát. És annyi halat fogott Péter, olyan bőséges aratása volt világos nappal, hogy szakadoztak a hálók! Péternek ebben a cselekedetében beteljesedett a Máté 6,33 igevers ígérete, mert Isten országát tette az *első helyre* és túlcsondulóan betöltetett az élelmiszer szüksége az egész családjának. A halakat eladva pedig az anyagi szüksége is biztosítva lett egy időre.

Péter könnyen lemaradhatott volna Isten természetfeletti áldásáról, ha visszautasítja Jézust. Amikor az ész, az érzelmek, a fáradtság, a lustaság átveszi az uralmat, akkor úgy járunk, mint ahogy a Prédikátor 11,4 mondja: „*Aki a szelet nézi, nem vet az; és aki a sűrű fellegekre néz, nem arat.*” Az aratás a mi feladatunk. Ha szeretnél az aratásban részt venni, akkor vessél magot, és keresd és kutasd ezt a Bibliában, hogy miként tudsz aratni! A Szellem vezetését követve vess magot, és a Szellem vezetését követve arass! Így nem kell majd aggódnod, hogy miből fogsz megélni, ha Jézus szolgálatára szenteled az idődet. Lásd meg ebből a történetből, hogy amit (idődet, autódat, pénzedet, helyet az istentisztelethez, stb.) az Úr rendelkezésére bocsátasz, hogy használja, mindazt bőségesen meg is fogja áldani. Csak építsd ki a hitedet ezen a területen, hogy át is tudd venni!

III. JÉZUS PRIORITÁSA

● **Mária és Márta esete**

A mai rohanó világban mindenkinek számtalan tennivalója adódik, de nem szabad megengednünk, hogy bármi is elvonja figyelmünket a leges-legfontosabb dolgunkról. Ez pedig Isten elhívása és a szolgálatunk beteljesítése! Összpontosítanunk kell Isten Igéjére, mint ahogy Mária tette ezt a Mester lábainál. (Luk. 10,38–42) Jézus megintette a vendéglátásban szorgoskodó Mártát, mert nem használta ki a kínálkozó lehetőséget, hogy időt töltsön a felkészülésre.

Lukács 10,41–42.

41. ...monda néki Jézus: Márta, Márta, szorgalmas vagy és sokra igyekezel:

42. De egy a szükséges dolog: és Mária a jobb részt választotta, mely el nem vétetik őtőle.

Nekünk sem szabadna a szellemi dolgok elé helyezni a fizikai dolgokat: házimunkát, családot, barátokat, hobbit, stb.! Minden alkalmat ragadj meg, hogy közösségben lehess Jézussal és Őt szolgálj! Mindent tegyél félre annak érdekében, hogy meg tud futni a pályádat és elnyerd a hervadhatatlan koszorút! Soha ne keress kifogást! Az Elsőt tedd az *első helyre*! (Mát. 6,33) Valójában egyedül Jézusra van szükséged ahhoz, hogy jó katonája legyél!

● **Család**

Nem helyezheted a családodat az elhívásod elé! Az Úr egy nagyon elképesztő kijelentést adott a Máté 10,37–39-ben.

Máté 10,37–39.

37. Aki inkább szereti apját és anyját, inkább, mint engem, nem méltó énhozzám; és aki inkább szereti fiát és leányát, mígnem engem, nem méltó énhozzám.

38. És aki föl nem veszi a keresztyét és úgy nem követ engem, nem méltó énhozzám.

39. Aki megtalálja az életét, elveszti azt; és aki elveszti az életét énértem, megtalálja azt.

Jézus szavai megdöbbentőek: Aki jobban szereti az apját, anyját, mint engem, nem méltó hozzám! Aki jobban szereti fiát, lányát, unokáját, mint engem, nem méltó hozzám! Aki nem

veszi fel a keresztyét (elhívását), és nem követ ilyen módon, nem méltó hozzám. Aki megtalálja az életét, elveszti, aki elveszti az életét értem, az megtalálja azt. Ez így nehezen érthető, ezért nézzünk további kapcsolódó Igéket. A Lukács 14,26-ban egy hasonló üzenetet találunk, ami még ennél is erősebb.

Lukács 14,26.

26. Ha valaki énhozzám jön, és meg nem gyűlöli az apját, anyját, feleségét, gyermekeit, fítestvéreit és nőtestvéreit, sőt még a maga életét is, nem lehet az én tanítványom.

Első hallásra ez ijesztő lehet. Isten arra kérne, hogy gyűöljem meg a családomat? De nézzük meg alaposabban! Fontos kérdés ez, mert sokunknak van gyermeke, unokája, dédunokája, akiket szeretünk. Vajon azt kéri Isten tőlünk, hogy gyűöljük meg a szeretteinket? Mikor elolvassuk a Lukácsban ezt a részt, ennek értelmezéséhez más Igéket is figyelembe kell venni a Bibliában. Ugyanaz az Úr mondja mindkét helyen, hogy mi akadályozhatja azt, hogy a tanítványa legyen valaki. És bizony sokan szeretnének Jézus szolgálatába állni!

Nem szabad kiemelni egy igeverset a szövegkörnyezetéből, mert téves következtetésre juthatunk, hanem más Igék világosságában kell megvizsgálni egy adott verset, történetet. Az egyik legfontosabb parancsolat volt az ószövetségben: tiszteld apádat és anyádat! (2Móz. 20,12) Hogyan lehet egy időben tisztelni és gyűlölni őket? Az újszövetségben ez meg van ismételve: *Tiszteld apádat, anyádat, és akkor jó dolgod lesz, hosszú életed lesz a földön! Ez az a parancsolat, amihez ígéret fűződik.* (Ef. 6,2–3) Az összes többi parancsolathoz nincs mellékelve ígéret, csak ehhez. Tiszteletet kapsz, ha tiszteled a szüleidet. Hosszú életet fogsz élni. Akkor hogyan kell ezt értelmezni?

● Szülők

Jézus Galileában tanított, amikor jött az anyja és testvérei, akik szerették volna Őt látni. Megszólal valaki: *Anyád és a testvéreid odakint várnak.* De Jézus a családja kedvéért nem szakította félbe a szolgálatát, és nem ment oda hozzájuk. Sokkal fontosabb volt számára a szolgálatának betöltése. Ezért azt mondta Jézus: *ki az én anyám, ki az én testvérem? Az, aki hallgatja Isten Igéjét, és megcselekszi azt.* (Mát. 12,48–50) Mit mondott Ő ezzel valójában? **HOGY NEM HELYZHETED A CSALÁDODAT AZ ELHÍVÁSOD ELÉ! NEM ENGEDHETED MEG, HOGY A CSALÁDOD BEZAVARJON AZ ISTENNEL VALÓ KAPCSOLATODBA!** Erre gondolt Jézus, mikor azt mondta, ha meg nem gyűlölöd apádat, anyádat. Nem engedheted meg, hogy beleszóljanak az életedbe és megzavarják a szolgálatodat, mert az Úr maga is így viszonyult a szeretteihez! Ezért mondja Jézus: *ki az én anyám? Ki az én apám? Kik a testvéreim?* Azok, akik hallgatják és megcselekszik az Atya akaratát. Ne feledd, Isten számít a hűségedre a szolgálatban!

Gondoljunk csak bele, amikor Jézus a kereszten függött. Annyira eltorzult állapotban volt már, hogy fel sem ismerték. Majdnem az összes vére kifolyt már. Ott függött súlyos sebekkel a kereszten. Haláltusájában az utolsó szavaival azt mondta: *Istenem, Istenem, miért hagytál el engem?* (Márk 15,34) Majd ránézett az anyjára és Jánosra, s azt mondta Jánosnak, hogy vigyázz rá! Ez a szeretet kifejezése volt édesanyja irányába.

János 19,26–27. Egyszerű fordítás

26. Mikor Jézus látta, hogy anyja is ott áll, meg az a tanítvány is, akit Jézus szeretett, ezt mondta az anyjának: „Asszony, ő a fiad!”

27. A tanítványnak pedig ezt: „Nézd, ő az édesanyád!” Ezért az a tanítvány befogadta a saját otthonába Jézus anyját, aki attól kezdve ott lakott vele.

Jézus még a fájdalmak közepette is gondoskodott az anyjáról. Nem gyűlölte tehát az anyját, hanem szerette őt. Látod már az egyensúlyt?

Jézus anyja nem avatkozhatott bele Jézus munkájába, szolgálatába. Már kisfiú korában azt mondta neki: Asszony, nem tudod, hogy elhívásom van? (Luk. 2,49) A családnk nem az ellenségünk, de amikor megjelennek, semmiképpen sem engedhetjük meg, hogy korlátozzák

vagy akadályozzák a számukra „másodállású”-nak tekintett szolgálatodat. Jézus megadta a világos választ. Senkinek nem engedhetjük meg, hogy beleszóljon az Istennel való kapcsolatunkba, Jézusnak kell a legfelsőbb uralkodónak lenni a szívünkben, valamint az életünk és szolgálatunk minden területén!

(Én ebből azt a megértést kaptam, hogy helyesen jártam el egyes esetekben akkor, amikor nem köszöntöttem a hozzánk érkező rokonokat és nem beszélgettem velük, mert éppen online szolgálatban voltam.)

● Határok meghúzása

Ma is példa lehet számunkra az 1800-as évekből a vasúti személyzetre vonatkozó szabályzat. Ha a kalmart feltartotta egy bőbeszédű ember, akkor hivatkoznia kellett a szolgálati kötelezettségeire, és illedelmesen elkészítve folytatnia kellett a dolgát. Nekünk, hívőknek,

mindannyiunknak van valamilyen szolgálati kötelezettségünk: pulpitus mögötti szolgálat, segítő szolgálat, imaszolgálat, felkészülés, írói tevékenység, stb. A környezetünkkel ezt feltétlenül tudatni szükséges, mert különben olyan mértékben tartanának fenn bennünket, hogy az Úr szolgálata komoly hátrányt szenvedne. Ha nem mondjuk meg, hogy *első helyen* az Úr szolgálata áll az életünkben, akkor ezt sohasem fogják megtudni, és akaratlanul is gátolnának bennünket.

● Rangsor

Nem az idő hiánya a legfőbb oka annak, hogy a hívők nem töltik be Isten elhívását. Az Isten dolgaitól való távolmaradás oka a helytelen rangsor (prioritás) felállítása az életvitelünkben. A befőttesüveggel végzett kísérlet nagyon jól szemlélteti a fontossági sorrendet! Vegyünk egy öblös üveget és töltsük fel nagyobb méretű kövekkel. Első látszatra úgy tűnik, mintha tele lenne. De ha kisebb méretű kavicsokat szórunk közé, azok beilleszkednek az üregekbe. Most már tényleg úgy vélhetjük, hogy semmi más nem fér bele. De ha homokot szórunk a tetejére, az még mindig kitölti a kis réseket. De ezek után se gondoljuk azt, hogy tele van az üvegünk! Minderre még vizet is tölthetünk, ami ki fogja tölteni a légréseket. Mi ennek a jelentése? A nagyobb kövek az életünk legfontosabb dolgai, ami egy hívő esetében az Isten dolgai, a *szolgálati elhívás*. (Mát. 7,24) A kisebb kavicsok szintén fontos dolgok, ezek a *családot* és a *munkahelyet* jelképezik. A homok a hiábavalóságokat szimbolizálja. (Ef. 4,17) A víz pedig az életünk elfolyt, *elfecsérelt idejére* utal. (1Pét. 4,3) Nagyon fontos az, hogy a helyes sorrendben raktuk-e az üvegbe a különféle anyagokat: nagyobb kövek, kisebb kavicsok, homok és víz. Ha a megfelelő sorrendet alkalmazod az életedben, akkor Isten ezért akkora kegyelmet áraszt rád és családotra, amit fordított helyzetben sohasem tapasztalnál meg!

Ha a palack tartalmát fordított sorrendben tennénk az üvegbe, akkor bizony a hiábavaló dolgok kiszorítanák a fontos és a még lényegesebb dolgokat. Ha az életünket nem az életbevágó dolgokra építjük, akkor azokat ki fogják szorítani a kevésbé fontos és a hiábavaló dolgok, az elfecsérelt idő, és így göröngyössé válhat az utunk! A sorrendet (prioritást) mindenkinek magának kell felelősséggel meghatároznia, és nem Istennek! Első lépés a döntéshozatal! Amíg te nem hozol döntést, és nem közlöd Istennel, hogy miben várod a segítségét, addig Ő nem tudja, hogy miben támogasson téged!

Folytatjuk!

Forrás:
Krisztus Szeretete Egyház, Budapest
BLAST School of Ministry, Graz
Wikipédia, internet, szolgáltársak közlései